

Констатује се да су из Окружног затвора у Београду на претрес доведени оптужени: Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Сениша Филиповић, Иван Кораћ и Драгутин Драгићевић, да су приступили браниоци адвокати Шалић Миломир, који се јавља и за адв. Перковић Мирослава и Илију Радуловића, те адвокат Ђокић Драган који се јавља за адвоката Мирослава Ђорђевића, уз сагласност оптужених, заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, те пуномоћници оштећених Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић.

Констатује се да се заменику Тужиоца за ратне злочине, оптуженима, браниоцима оптужених и пуномоћницима оштећених уручује записник о препознавању сачињен у просторијама Окружног затвора у Београду дана 12.06.2006. године, са фотодокументацијом МУП, Секретаријат у Београду, УКП-Одељење крим. технике.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок под псеудонимом «2»

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ПОД ПСЕУДОНИМОМ »2«

СВЕДОК "2": Јел могу добити столицу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да седнете? Ми смо Вама доделили овај псеудоним «СВЕДОК "2", тако да Вас нећемо именом ословљавати. Да ли имате ту један папир да видите Ваше личне податке, да ли су то Ваши подаци, ту испред Вас?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам још једном што сте се одазвали позиву суда. Да ли можете сада да наглас прочитате текст те заклетве која ту стоји?

СВЕДОК "2": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Према одредбама Законика о кривичном поступку, сведок је дужан да говори истину. Давање лажног исказа је кривично дело, а није дужан да одговара на поједина питања, уколико би себе или блиске чланове породице, изложио некој тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви нисте, претпостављам у сродству, нити у завади са оптуженима, неким од оптужених?

СВЕДОК "2": Не.

Са личним подацима као у списима упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту још један папир на коме пишу нека имена и поред њих слово. То су, значи, псеудоними којима су се та лица користила. Уколико будете помињали та лица, ја Вас молим само да уместо имена тог лица, употребите то слово, ако будете помињали у свом исказу. Овде се води поступак за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва против шест особа. Оптужницом је стављено на терет да је у периоду од маја до јула месеца ово кривично дело учињено на подручју општине Зворник, па су ту више догађаја описана, значи, један од њих је и заточавање лица у Дому културе Челопек, један од њих је у Циглани, један је Економија и депортација лица из Козлука, па да нам Ви испричате да ли знате нешто о неким од тих случајева, и ако знате, да нам кажете, можда нешто мало унапред, значи, где сте Ви боравили у том периоду, када су почела ова ратна дејства. Изволите.

СВЕДОК "2": Боравио сам на Дивичу од 26. априла, када су ушли у Дивич, 27., када су ушли, 26., 27. Боравио сам до 25. маја 1992. године, када смо исељени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25. баш?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни у датум или?

СВЕДОК "2": Ја мислим да је 25., крај маја је био, 25., 26., али мислим да је 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тог пада, шта се дешавало ту? Да ли је ту било нешто неуобичајено или је?

СВЕДОК "2": Па, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дивичу, мислим?

СВЕДОК "2": У Дивичу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се догађало?

СВЕДОК "2": Па, било је премлаћивања, одвођења у «Видиковац», одвођења људи у Зворник у затвор, у Стандард. Неки су враћени, неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је период после пада?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до изласка из места?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тог 26. априла да ли се ту нешто дешавало?

СВЕДОК "2": Па, у марту је био Рамазан месец, који је, не знам, појачано, молитве Богу, џамије. Џамија је била чувана да неко не улети, јер је већ било почело некакво време, не знам, тамо у Херцеговини, већ је у Хрватској био рат, па да неко не уђе, да не баци бомбу, јер је увек џамија пуна била. Онда, тај месец сам ја радио и радио сам у Козлуку, близу Зворника. Видео сам тенк баш код Дома културе где смо ми после били затворени. Видео сам тенк, сада на граничном прелазу Каракај, близу творнице «Сатекс». Онда је негде пред Бајрам почетком априла, не знам 04. или који, дошао је један тенк у Србији, више ресторана «Понтон», где смо ми као деца учили се пливати тамо, био је базен. Дошао је тенк, ја мислим да се зову Виле, на једно узвишење и ту је стао и био је окренут према Дивичу цев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са српске стране?

СВЕДОК "2": Да, из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пре рата ту неких војски, тенкова, неки гарнизон, нешто у Зворнику?

СВЕДОК "2": Па, пре рата било је то, то је било пре почетка рата у марту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, раније, јел било војске у Зворнику?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека јединица стационирана, тенковска или?

СВЕДОК "2": ЈНА, ЈНА, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била, значи, ово се сада нешто појављује ново?

СВЕДОК "2": Да, да. Када је 08. априла пао Зворник, Кула је се бранила. То је узвишење, Кула град, више Зворника има тврђаву неку историјску, не знам, они су се бранили до 26. априла. У јутарњим сатима, ја сам био на стражи, до шест сати. У јутарњим сатима видеља је се застава Србије на овом једном узвишењу, на једном од тих бедема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тврђави?

СВЕДОК "2": На Граду и онда смо ми сви се, који смо били на стражи, вратили у хотел «Видиковац». Нисмо знали шта ћемо. Оставили смо, ту смо седели, причали између себе, шта ћемо, где ћемо и онда је негде око десет, око осам, девет сати, не знам тачно, једно ауто са србијанске стране од «Понтон» према Сакару, тим магистралним путем, ишло са мегафоном или неким звучником, јачим и чуло се: предајте оружје, до 10 сати. И негде око 20 до 10 је почело да пуца са свих страна.

Констатује се да је приступио бранилац, адвокат Мирослав Ђорђевић.

СВЕДОК "2": Нисмо знали ни одакле ни снајпери и све. Ми смо били и даље у «Видиковцу». Онда смо оставили оружје, ко је могао, уствари, побегли су сви из «Видиковца» и сакрили се по кућама. Пуцало је тако, све можда до поподне, четири, пет, не знам. Нико од војске није ушао тај дан. Војска је ушла сутрадан. Ја сам био у једној кући сакривен, али сам видео војнике како претражују куће, а нисам знао шта се тамо дешава даље. А првог дана тог, заборавио сам рећи, мој брат је био рањен исто снајпером из Србије. Ја сам био прекопута те куће и чуо сам рањене, Муамер Пезеровић, а ја му нисам могао ни прићи, ни помоћи, нити сам знао шта се дешава са њим, ни да ли је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муамер?

СВЕДОК "2": Да, Муамер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је преживео?

СВЕДОК "2": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, видите те војнике, иду по кућама?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко страдао тог дана, 26. од тих напада?

СВЕДОК "2": Јесте, један старији, Алија Џихић. Ја нисам видео, али сам чуо после када су ушли у Дивич, оно упали су у његову кућу и пуцали му у ноге, или није чуо или, не знам шта је било, није отворио, провалили су и пуцали су му у ноге, у обадве ноге. Имао је на зглобовима прострелне ране. Он је једно време лечен на ВМА и поново је враћен у логор у Зворник из ВМА. Био је Окановић Хасиб, рањен, негде у пределу руке, лакша повреда. Када су они ушли, ја нисам видео све то, ја сам био сакривен тај, можда два сата, три. После када сам ја изашао, људи су се већ враћали одозго, од «Видиковца», сви који су живели, сви су већином били доле у доњем делу Дивича, сви су пошли горе. Чуо сам после причу, отишли су горе, да их у две куће затворе или, не знам, шта да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио да тако буде, јесте чули?

СВЕДОК "2": Ја сам чуо да је мајор Павловић био и да је моторолом некога назвао и рекао: овде има превише људи, шта ћемо са њима и онда је добио вероватно одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?

СВЕДОК "2": Мајор Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је Вама то причао?

СВЕДОК "2": Причали ми ови који су ишли према горе, према «Видиковцу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ови Ваши мештани?

СВЕДОК "2": Народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Народ?

СВЕДОК "2": Било је пуно народа ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он кажу, где је он био када је то причао?

СВЕДОК "2": Био је и он ту са њима, са народом ишао према «Видиковцу». И онда је неко му рекао да се људи врате кућама, неко му је наредио. Ко је, не знам, ја не знам како је то све завршено, шта је. Онда сам ја изашао из ове куће. Нико ме није ништа дирао, ништа није било. Речено је, сви у своје куће. Сутрадан ће бити претрес кућа, ко има оружје, ко има ово, ко има оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, сутра је већ 27.?

СВЕДОК "2": Не знам који је, 28., 29., не знам. И онда је народ се вратио кућама. Е онда су почели долазити са списковима, тражити поједине људе именима и презименима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то сада долази?

СВЕДОК "2": Тада када су ушли, када је ушао мајор Павловић, са њим је била регуларна војска, јер су били млади људи, по томе сам закључио, уплашени и они, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели лично тог мајора?

СВЕДОК "2": Павловића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Ви лично?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом приликом, када сте га први пут видели и колико сте га пута Ви лично видели?

СВЕДОК "2": Први пут сам га видео пре него што је Дивич пао, негде, шта ја знам, одмах по паду Зворника, не знам како је ушао. Ја мислим да је довео Ахмеда

Шрндића. Њега су ухватили на босанској страни и привели га на србијанску страну у село Амајић и он је онда довео овог Ахмеда Шрндића на Дивич у «Видиковац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки исто из Дивича човек?

СВЕДОК "2": Да и он га је довео у «Видиковац» и онда је имао разговор са одређеним људима који су били као Кризни штаб, као што су Ферид Пезеровић, Расим Табић, Захировић Расим, Тухчић Селвер и они су рекли да је тражио да се оружје преда. Ови су одбијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били члан тог неког Кризног штаба?

СВЕДОК "2": Нисам, али сам био на стражама, у одређено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел су они знали да има неког оружја, јел било оружја у Дивичу?

СВЕДОК "2": Па, било је оружја, биле су неке ловачке пушке, неколико пушака. Када се раздвојила полиција Муслимани и Срби, када су Срби отишли за Каракај, остало је неколико пушака које је подељено нама. Једну пушку сам и ја добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте и то сте имали?

СВЕДОК "2": Конзервирану и таква је и остала. Нисам је употребио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, јесте са том пушком ишли на те страже?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неког већег броја наоружања у Дивичу?

СВЕДОК "2": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у Дивичу неких војника који нису из Дивича, а да нису ови?

СВЕДОК "2": Не, било је, Ви можете, не знам да ли то постоји, проверити, било је прича са Телевизије Носи Сад, у времену почетка априла до средине, пада Зворника, да на Дивичу има 7.000 Муџахедина наоружаних до зуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел било?

СВЕДОК "2": То је упорно, сваки дан је понављала Телевизија Нови Сад. Радио Зворник је понављао, причао како су пошли Муџахедини неки, «Зелене беретке» из Дивича да нападну Зворник, па било нешто 200, 300 мртвих, што никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ви некада те «Беретке»?

СВЕДОК "2": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муџахедине?

СВЕДОК "2": Никада, ако смо ми што смо ту били живели, ако нисмо имали право да се бранимо, ако смо ми те «Беретке», онда ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се вратимо, кажете, први пут видите Марка на «Видиковцу»?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је довео тог Ахмеда?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа, ко је тај човек? Да ли сте Ви знали да постоји такав неки човек или тада први пут?

СВЕДОК "2": Не, он је рекао, ја сам мајор Павловић, представио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи?

СВЕДОК "2": Био је у униформи, изгледао је као прави официр ЈНА, јер ја сам служио војску, знам како је изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао са собом, како је дошао, чиме.? Да ли је имао неку пратњу?

СВЕДОК "2": Имао је неки цип «кампањолу», не знам, имао је двојицу или тројицу са собом војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то неки војници прави, које војске, како су изгледали?

СВЕДОК "2": Па, били су преухрањени за војску ЈНА, били су крупни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали ону регуларну униформу или не?

СВЕДОК "2": Па, сада се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта вам каже ту када је дошао?

СВЕДОК "2": Рекао је то, да траже да се преда оружје, да се реши све мирним путем, никоме ништа неће фалити и овај наш Кризни штаб не пристаје на то, он иде. Поново долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пристаје да преда оружје?

СВЕДОК "2": Да, да. Поново долази Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК "2": Између, између 08. априла и нашег, 26. априла, долази и исто то тражи. Ја сам имао осећај да то испитује терен или шта ја знам, тражи, нико не пристаје. Трећи пут је дошао, јер је из Кризног штаба пустио неке да оду у Србију да узму цигара, јер цигара нико није имао, а Ви не знате шта цигара у рату значи. И скупиле се неке паре, овај Захировић Расим из Кризног штаба је био месар, имао је пара и он је то све дао и он је, Марко Павловић је пустио преко хидроцентрале, коју нико, то није била пешачка зона, да оду у Мали Зворник и да купе цигара и ти људи су се вратили поново, са цигарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел онда долази тај 26. или, како се то разрешава то? Ви не предајете оружје, они?

СВЕДОК "2": Не, нико није веровао, јер ми смо чули шта је било у Бијељини, како је било, ко је настрадао. И онда 26. то почиње. Мој брат када је рањен, ја нисам то видео, нисам излазио, али Павловић је се попео на онај транспортер, тенк, шта је било и рекао: ако има рањених, довозите их слободно, одвешћемо их у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули, је ли тако?

СВЕДОК "2": То сам чуо од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто сам заборавила да Вам кажем. Значи, када будете причали, оно што сте видели да нам кажете.

СВЕДОК "2": То сам чуо, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно што сте чули, да нам мало то, да знамо шта је непосредно, а шта посредно.

СВЕДОК "2": То нисам видео, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, сада, 26. се завршио?

СВЕДОК "2": 27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада већ долази 27.?

СВЕДОК "2": 27. је то завршено тада и онда не знам тачно датуме, сада, да се не буним, углавном је април био 25., 26. или 27. Онда отишли су, ови су одвежени у болницу и мој брат исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муамер?

СВЕДОК "2": Да. Е онда је мајор, онда је ушла јединица нека са неким Жућом из околног неког села око Зворника. Они су имали некакве униформе, маскирне, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то ви Видели?

СВЕДОК "2": То сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је то Жућа?

СВЕДОК "2": Ми смо га звали Жућо, није му то надимак био, јер је био жут, пиргав сав, онако, низак, до 165 цм, није височији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте њега видели?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Дивичу?

СВЕДОК "2": Да, јер он је премлаћивао све ове које је са списка прозивао. Имао је списак, све именом и презименом. Одводио је Атлић Мирсада, Пезеровић Ферид, Пезеровић Енвера, Пезеровић Ахмета, водио је Пезеровић Заима, водио је још људи којих не могу сада имена се сетити, неколицину људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто. Ако будете морали да помињете имена ових лица која су овде саслушана под псеудонимом, да и за њих користите псеудониме. Ми то имамо, је ли тако, је ли то ту испред Вас, погледајте још једном, па када будете имали потребу да помињете, исто тако што важи за Вас, важи и за њих. Јел ту неко страдао, сада после тог 26., 27.?

СВЕДОК "2": Нико није тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "2": Тада су вођени горе, премлаћивани. Онда су вођени у Стандард, у неки затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви негде вођени?

СВЕДОК "2": Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сада то траје тако, то стање?

СВЕДОК "2": Па, месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава за тих месец дана?

СВЕДОК "2": Па, дешава се да је одведен Бикић Енвер, који се није никада вратио, не знам да ли је ексхумиран, мислим, не знам, мислим да јесте, не знам, Халиловић Бериз, Мустафић Хасан, Мустафић Хусеин, Хаџиавдић Мустафа, који је имао 90 година, али је био виталан. Сваки дан је ишао у Зворник бициклом и враћао се, то је једно пет километара. Затим, Хаџиавдић Нијаз, звани Шиге, он је имао истетовирану цамију негде на средини и он је ексхумиран и његов отац му је, Хаџиавдић Мустафа, и он је ексхумиран, неки таксиста Шефко, не знам му презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где су они ексхумирани и када?

СВЕДОК "2": Не бих Вам то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било скоро неких ексхумација, да Ви знате?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим локацијама?

СВЕДОК "2": Било је на Црном врху, али то су секундарне, ја мислим, јер овај што је ексхумиран, био је рањен 28.06., за Видовдан, али је изумро негде почетком августа у Дому, овоме Суду за прекршаје у Зворнику. Био је рањен у главу, десну страну. Прошао му је метак и онда му је после једно десетак дана отказала десна страна, ова лева страна, и рука и нога и онда је изумро. А он је ексхумиран ту на Црном врху, али кажу да је то секундарна гробница, а он је био у црној врећи. Ја сам видео када је, када су га утоварили у камион неки теретни ФАП, нешто, не знам, нешто тако, у црну врећу су га прво ставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК "2": Ови што су нестали, да онда смо ми, ту је било премлаћивања, тих месец дана, било је пљачке. Задњи дан су улазили када смо требали ићи, задњи дан су улазили неки у плавим оним полицијским. Говорили су екавски. Чуо сам да су из Лознице били, ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оно када сте кренули?

СВЕДОК "2": Да, а пре тога су рекли да се сви скупимо у веће куће. Значи, имали су, после сам сконтао да су имали намеру да смо сви на окупу, да нас лакше поплачкају. Скидали су злато, чак су узимали дете мајци, уперили пиштољ у дете да да паре или злато ако је скривено. То сам чуо, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду?

СВЕДОК "2": Да, у том периоду, то је задњи дан када смо били на Дивичу пре депортације. Значи, негде почетком, крајем маја, 26. или не знам, смо, дошао је мајор Павловић и рекао: ја сам учинио све да останете, али не можете остати. Онда је народ почео плакати и вриштати. У томе је се моменту, као по договору, појавио Жућо тај, више на једној узбрдици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово за мајора што кажете, јесте Ви то видели и чули када је он чуо, не можете више да останете?

СВЕДОК "2": Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било баш тај дан?

СВЕДОК "2": Да, то јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јутро?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је дошао, како је дошао, са ким?

СВЕДОК "2": Дошао је доле на игралиште, има фудбалско игралиште, има мало игралиште, асфалт, за мали фудбал и кошарку, ето ту. Није, ту, али мислим, крај, нисмо на игралишту сви били, већ крај игралишта, на путу. Рекао је, не можете остати, морате ићи. У том је народ почео плакати, жене, деца, хоћемо да останемо, шта ја знам и онда долази тај Жућо са аутоматом и почиње да пуца у зрак. Народ се препао, уплашио, шта ја знам. Онда су сви отрчали, рекао је тај Жућо, имате десет минута, покупиите своје најпотребније ствари и идете у аутобусе. У томе моменту долазе и аутобуси «Дринетранс», десетак, једанаест, не знам тачан број и ми улазимо у те аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог игралишта?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту има неке војске, полиције која ту нешто организује, прати или ви сами, или, ко је ту?

СВЕДОК "2": Ми улазимо, ту има, ту је мајор Павловић, ту је Жућо, ту је нека војска. Препознао сам једног што је бранио код нас, када сам ја играо фудбал, он је бранио. Не знам тачно му надимак. Видело се да је њему жао, криво, не знам, видело му се на лицу, а он није био активан војник, значи, да ли је био или добровољац, или резервиста, али не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био у униформи?

СВЕДОК "2": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војној или полицијској?

СВЕДОК "2": Па, сада, да Вам кажем, не знам тачно, војна или полицијска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се ту те војске искупило или тих лица која то сада организују?

СВЕДОК "2": Била је та Жућина група, било је можда пет, шест, десетак војника и његова група, можда пет, шест, десет људи можда и ми смо сви ушли у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте неке ствари понели, нешто?

СВЕДОК "2": Да, основне, нисмо могли ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали где идете?

СВЕДОК "2": Нисмо, нисмо могли ни аута, ништа, шта ја знам, возити нико. Мој отац је имао камион, нов је био, тек пет, шест година, тек разрађен, морао је оставити ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту остао?

СВЕДОК "2": Остало ауто, «Кадет» који је био 12.000 марака, остао је. Онда смо, када смо ушли у аутобусе, неки људи, да ли због старости или не знам чега, су остали на Дивичу, као што је Хациефендић Муаз, који је ексхумиран, Ахмедић, он је био тесар, Ахмедић, не знам му име, он је, његова жена је видела да је убијен испред своје куће, онда не знам још, да ли је неко остао од тих људи. Ми смо кренули према Сарајеву, то је магистрални пут Београд-Зворник-Сарајево. Када смо ми пролазили поред «Видиковца»; Жућо са својом групом је пуцао, вриштао, радовао се, шта ја знам. Ми смо онда, прва наша станица је била Хан Пијесак, ту смо стали. Около обилази војска, добровољци, прете нешто, овако, као, плаче, као, не знам, провоцирали онако вербално. Стојимо ту једно одређено време, не знам тачно и онда долази, ту није био Павловић и нико од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није са вама нико од тих кренуо?

СВЕДОК "2": Не, од тих. Долази један војник, каже, враћате се назад, неће вас ваши у Олову, неће да вас приме. Аутобусе пале, крећемо назад. Већ је мрак. Стајемо негде између Власенице и Милића. Ту смо преноћили у аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам неко дао неку храну, неку воду, нешто?

СВЕДОК "2": Не, ништа. Онда сутрадан ујутру крећемо према Дивичу, мислимо, враћамо се. Али, продужили смо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се заустављали?

СВЕДОК "2": Не, стали смо негде испред Зворника, где је тај Жућо, како смо га ми звали, није му то надимак, ми смо га тако прозвали, између себе, извео Халиловић Мирсада, који је био, нисам Вам то рекао, који је био нешто између нас и мајора Павловића, који је његове наредбе нама преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивичанима?

СВЕДОК "2": Дивичанима, да. На пример, када је полицијски час, када је ово, када је оно, он је могао ићи у Зворник, обићи ове рањене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега одредио да буде та нека веза?

СВЕДОК "2": Па, између себе, и он је се добровољно се тога прихватио, не знам и он је изведен ту. Ми даље настављамо према Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он остаје ту?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он појављивао после?

СВЕДОК "2": Он је ексхумиран. Настављамо даље према Каракају. У Каракају се одваја пут за Тузлу, идемо према Тузли, значи, сада. Стајемо на Црном врху. Ту стојимо, не знам нешто чекамо, стојимо можда сат, аутобуси пале се поново, враћемо се у Зворник где долазимо на стару Аутобуску станицу преко пута Фудбалског игралишта. Улазе у сваки аутобус, улази по један војник и каже: мушкарци напоље, жене и деца остају. Онда смо ми изашли, прешли улицу, то је улица можда пет, десет метара и на стадион, на трибине стадиона Фудбалског клуба «Дрина» Зворник. Ту смо сели и онда је почео неко да одваја неке људе, ко је стар преко 65 година, да изађе. Неко је некога можда овај знао, па је неког као овога Џихића, њега, он је био 40, 45 година, али га је одвојио, јер је са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај што раздваја?

СВЕДОК "2": Не знам, овај је са њим радио, тако сам чуо причу ту, али видео сам када га је издвојио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти војници што издвајају, што долазе на стадион, кажете, он је са њим радио, да ли су то ту локални?

СВЕДОК "2": Па, вероватно, док су радили заједно, није био војник, вероватно је био резервиста или, знао га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била територијална одбрана у Зворнику?

СВЕДОК "2": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК "2": Јесте, јесте, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ту улазили локални или неки са стране?

СВЕДОК "2": То су били локални људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви познали некога од тих војника, да знате да је неки Зворничанин, па да се обукао у униформу?

СВЕДОК "2": Јесам, овога, он је певао, Перо неки певач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника?

СВЕДОК "2": Из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био ту?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На игралишту?

СВЕДОК "2": Не на игралишту, он је био на Дивичу. Препознао сам га у униформи као ТО шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којој ситуацији сте га видели?

СВЕДОК "2": Па, онако да пролази кроз Дивич, улицама да хода и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да се активирао?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада на стадиону, када су раздвајали?

СВЕДОК "2": Нисам препознао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули да је тај радио, што је извео овог?

СВЕДОК "2": Да, то сам чуо, јер било нам је чудно, овај је изгледао баш као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Способан, а издвојен?

СВЕДОК "2": Способан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти што изводе, да ли су они у маскирним или у зеленим или у цивилу, какви су?

СВЕДОК "2": Па, били су и у овим СМБ, били су и у маскирним, није било, било их је можда тројица, четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу наоружани?

СВЕДОК "2": Па, нису били, мени се чини, ни наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте то послушали да се раздвојите тако?

СВЕДОК "2": А ови што су нас извели, били су, нормално, то је била наша пратња. У аутобусима је увек био један или два војника, да ли су сада цивили, ови резервисти, или су оваки, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти војници били и оно када кажете да је Марко дошао, па рекао, не можете више овде да останете?

СВЕДОК "2": Са Марком Павловићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "2": Па, било је три, четири војника можда са њим. Увек је са њим било у његовој пратњи тројица, четворица. И онда када су раздвојили старије, не знам било је неколико њих и овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они иду сада?

СВЕДОК "2": Остаје нас после ћемо видети колико нас остаје, ми онда, онда прича нам неку причу, не знам, без везе нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "2": Па, тај што је одвајао, што је, неке шупље приче, не знам, нисам га ни чуо, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате ви, шта ми овде, зашто смо, где су жене?

СВЕДОК "2": Ми немамо права никаквог ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тада имали жену, децу, породицу?

СВЕДОК "2": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "2": А тада ми што смо ту били, двојицу су извели, Халиловић Нецада и овога месара Захировић, Захировић, месар, Салиха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захировић Салиха?

СВЕДОК "2": Захировић Салих, који је ексхумиран, али није ту, он је враћен, враћен је поново, али је премлаћен, и он и Нецад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су га извели, док сте још на стадиону?

СВЕДОК "2": Док смо ту били, на стадиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су их вратили?

СВЕДОК "2": Ту у близини, били су ту локали муслимански ови, мислим, био је ту Занатски центар, био кафић, бутик и то, али све је то било попањено. Ту су их извели и ту су их премлатили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после вратили?

СВЕДОК "2": И вратили су их међу нас опет и онда ми после извесног времена, устајемо и крећемо према СУП-у зворничком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко?

СВЕДОК "2": Па, далеко је једно сто, стопедесет, двеста можда, између стопедесет и двестапедесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке?

СВЕДОК "2": Да. И онда нас воде у један сокак лево, где је била управна зграда «Новог извора», то је управна зграда, а има исто зграда Творница у Каракају за циглу и не знам опеку, то су две различите зграде, И ту нас уводе на задњи спрат, колико је спратова имао, не знам, углавном задњи је горе спрат. Просторија је можда једно седамдесет квадрата, осамдесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна просторија?

СВЕДОК "2": Једна, једна на «Г», на «Л». Ми онда између себе, где смо, шта смо, шта ће бити. У то време, у међувремену, долази Брано Грујић, кога ја нисам знао, рекли су, после када је отишао, рекли су, то је Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њега нисте знали?

СВЕДОК "2": Знао сам га из виђења, али нисам знао именом и презименом ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте препознали тог човека из виђења, али нисте знали функцију?

СВЕДОК "2": Нисам знао име и презиме, али препознавао сам га ликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, јесте знали шта он ради у Зворнику?

СВЕДОК "2": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И раније?

СВЕДОК "2": И раније, да, да је био инспектор, да је био пекар и он каже, попишите се, колико вас има, спомиње и неку лојалност, неку не знам, неке такве приче. Онда ми њему говоримо, гладни смо, нисмо јели три дана, не знам, два, три дана, а он каже, донеће вам се нешто. Ми се пописујемо. У том је дошло нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то сада ради, пописивање?

СВЕДОК "2": Мој тетак, Пашић Мустафа, учитељ је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ваше мајке, шта је био?

СВЕДОК "2": Од моје, од материне сестре човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муж, теча?

СВЕДОК "2": Теча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учитељ је био?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали ви ту неке папире, како?

СВЕДОК "2": Неко је донео са Браном ко је ушао, ушао је још неко са њим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сам ушао?

СВЕДОК "2": Није сам, још један, можда је војник, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали тог?

СВЕДОК "2": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "2": Донео је А-4 формата, не знам неколико листова и оловку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту нешто писало на тим листовима?

СВЕДОК "2": Не, били су празни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте рекли да неку лојалност, ја сам мислила да није већ нешто написано?

СВЕДОК "2": Не, не, већ је у причи помињано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, само у причи?

СВЕДОК "2": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај папир попуњавао, јесте се ви свако се потписивао или је Мустафа?

СВЕДОК "2": Сви смо имали тада личне карте, ови малолетни нису, нормално, сада смо се потписивали, имена, презимена и број личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел свако своје име или Мустафа?

СВЕДОК "2": Он је све писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је писао?

СВЕДОК "2": Једног по једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико ту се сабрало људи?

СВЕДОК "2": 174.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сада, да ли нешто причате о тој лојалности, да ли га питате нешто? Колико траје разговор са тим за кога Ви кажете да се зове Брано?

СВЕДОК "2": Кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко?

СВЕДОК "2": Кратко, врло кратко је био разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради тај што је са њим, кажете, неки, да ли је војник или?

СВЕДОК "2": Ништа, онако стоји ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њега не знате?

СВЕДОК "2": Не знам. И онда потписали се све, дошло је нешто хране, неколико паштета, нешто хлеба. Није било за све, али нешто је дошло. И онда он, онда неко долази, нисам сигуран да ли је Брано или, по списак и тако то, да носи и он одлази, врата се закључавају. Испред стоје стражари неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то већ доба дана, када је дошао Брано?

СВЕДОК "2": То је већ, било је поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прихватили ту лојалност, шта је то значило?

СВЕДОК "2": Ми смо и пре док смо били на Дивичу, када су ушли ови неки полицајци, као што је Боја из Зворника, био активни полицајац, народ га је добро познавао, рекли смо му, ми прихватимо лојалност, да останемо овде да живимо, да нам средите струју, стакла полупана, ово, оно, он каже, нема никаквих проблема. А после овај каже, лојалност и ко хоће добровољно да приступи српској војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, српској војсци?

СВЕДОК "2": Нисам сада сигуран ко је рекао то, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ко је могао да каже, ко је био ту, од тих за које кажете да су рекли?

СВЕДОК "2": Овде у овоме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Новом извору»?

СВЕДОК "2": «Новом извору», да, нисам сигуран ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко осим Бране и тог некога кога не познајете, улазио и причао о томе?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "2": Не, не верујем, није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате ко је рекао то?

СВЕДОК "2": Не знам ко је од њих рекао, треба да потпишете и да ћете служити Војску Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ви?

СВЕДОК "2": Онда су људи неки, не знам како су реаговали, неки су викали, што ћу ја у тој војсци да убијам своје. Већина је била против, јер људи су, хватали се, шта ја знам, можда су мислили да је то сламка. Неки су и размишљали, али већина је то одбила. Сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада већ сутрадан?

СВЕДОК "2": Сутрадан улази тај Жућо са не знам са ким је још било, увек их је било више и каже, требају ми десеторица добровољаца да иду на Дивич, да претражимо њихове куће, па ако буде све у реду, биће враћени, онда иде нових десет, па тако сви ћете ићи, по десет људи, свако да своју кућу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као претраживање?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви још некада виђали тог, што кажете, Жућа?

СВЕДОК "2": Па, виђао сам га на Дивичу и увек сам се крио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него после «Новог извора», јесте га још некада видели, тог што га Ви зовете Жућо?

СВЕДОК "2": Можда када сам остао као рањени једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали како се зове тај човек, ко је?

СВЕДОК "2": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК "2": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он сам долазио и рекао, требају ми десет добровољаца или са неким војницима?

СВЕДОК "2": Па, било је неколико војника са њим. Увек је било њих двојица, тројица, четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, овом приликом када ови се јављају добровољци?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он долази или још?

СВЕДОК "2": Па, њих тројица, четворица је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се јављају?

СВЕДОК "2": Јављају се, јавило их се уместо десет, једанаест њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једанаест се јавља?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "2": Сећам се Пезеровић Енвер, Пезеровић Смаил, Тухчић Хасан, звани Пекос, Тухчић Кемал, Тухчић Алија, Тухчић Мехмедалија-Медо, Омеровић Салих, Мархошевић Ибрахим, Куршумовић Ахмет, Куљанин Ибро, не знам још, углавном једанаест њих. Од тих једанаест, десет их је ексхумирано и укупани су у Мемифима на мезару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су отишли?

СВЕДОК "2": Они су одведени. Ми нисмо знали шта је било са њима после. Ево, сада се показало шта је било са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте икада чули, пре него што су ексхумирани, шта се десило са њима? Да ли су биле неке приче?

СВЕДОК "2": Биле су приче да су били, радили нешто по Зворнику, да су били затворени у Технички школски центар у Каракају, да су покушали да побегну, па да су побијени, тако нешто је било прича. Онда, опет, сутрадан не знам које доба дана, долази Брано Грујић опет и ми њему говоримо, одвели су нам једанаест људи јуче. Нико се није вратио. Нападају нас, а исту ту вече када су ови одведени, исту ту вече долази нека група, хоће горе да провали и да нас воде, да тучу, да убијају, да кољу. Улази један, провоцира, смрдите као козе, као ово, као оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору»?

СВЕДОК "2": Да, да. Пред вратима, није ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису ушли?

СВЕДОК "2": Да. И Брано Грујић, то смо му рекли, Брано Грујић каже, ето видите, овде нисте безбедни, то сам га чуо лично, преместићемо вас на неко безбедније место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сигурни да је он то рекао?

СВЕДОК "2": Он је то рекао. Безбедније место је било Челопек. Нисмо знали где идемо. Ушли смо у аутобусе, два аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел оно прво вече било када је ових једанаест изведено?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво вече, када сте смештени у «Нови извор» или следеће вече, ових једанаест добровољаца који су изведени?

СВЕДОК "2": Следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сутра увече?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви онда ноћи ту спавали, у «Новом извору»?

СВЕДОК "2": Две, ја мислим, две, три, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ти аутобуси долазе? Да ли је то неко јутро, или вече, када одлазите у Челопек?

СВЕДОК "2": Знам да је била киша, да је падала, био је онај аутобус дупли, хармоника. Да ли је био он, само тај аутобус, или је био још један, не сећам се. Стајали су доле на путу оном главном. Ми смо улазили, ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ту аутобуси?

СВЕДОК "2": «Дринетранс», фирмине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фирмине?

СВЕДОК "2": Фирма «Дринатранс». Ми смо ушли у аутобусе. Препознао сам, плава маскирна, ја мислим да је то од полиције, а он је и раније био полицајац, саобраћајни у Зворнику, знао сам му име Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту са вама у аутобусу?

СВЕДОК "2": Он је као пратња. Било је још неколико у пратњи, али овог сам препознао и онда он говори, као ставите руке међу кољена и главу оборите и кренули смо опет према Каракају. Зауостављамо се испред Дома културе у Челопеку и ту излазимо. Прво смо били овде, били у кухињи некој, па су нас онда у Дом културе увели у салу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та сала?

СВЕДОК "2": Сала је била можда педесетак, са двадесет метара, петнаест, не знам тачно, била је висока, имала је прозорчић за онај кино пројектор, можда метар са метар. Прозоре је имала високо горе до плафона, имала је бину дрвену са десне стране. Са леве стране је имала, негде на средини одмах, кино пројектора, овог отвора за кино пројектор, имала је дупла врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За излаз?

СВЕДОК "2": Улазна, као улазна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега су врата?

СВЕДОК "2": Дрвена. Ту су нас довели. Није било ништа, само обичан бетон, доле. Сели смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било светла?

СВЕДОК "2": Светло, било је светло, читаво време док смо ми боравили, читаво време је светло горело, а прозори су били затамњени, као неким ћебадима покривени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви када долазите, та улазна врата?

СВЕДОК "2": Су жељезна, улазна врата су жељезна врата, а ова врата доле лево од улаза, сада овог главног, су била једна дупла врата дрвена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где она воде?

СВЕДОК "2": Испод кино овог пројектора, отвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где иду та врата?

СВЕДОК "2": Не знам, били су ту неки, после су изнели неки војнички кревет, нешто као магацин је неки, вероватно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ви ушли, да ли су били неки кревети у просторији?

СВЕДОК "2": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК "2": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то унео?

СВЕДОК "2": Не знам, после је неко унео, није било. Било је можда десетак кревета, пет, шест, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви ту улазите. Та жељезна врата, да ли су закључана, откључана, отворена, затворена, каква су?

СВЕДОК "2": Када смо ми ушли, она су била закључана, увек су била закључана. Ми смо први дан, када смо ушли, негде после извесног времена поподне, пред мрак је ушао један и тражио је овог Дедић Хајрудина, а тај Дедић Хајрудин није са Дивича био. Он је био са Златних вода, то је насеље код Зворника, приградско горе, према Кули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он да се нађе са вама?

СВЕДОК "2": Он је имао шурака на Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је и он кренуо?

СВЕДОК "2": Па је дошао на Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко њега улази да тражи?

СВЕДОК "2": То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели можда?

СВЕДОК "2": Овако је само њему, кренуо је један други, он је рекао, не, не, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име је рекао његово?

СВЕДОК "2": Није рекао, већ га је препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај што га је тако позвао, јел, какав је био, како је изгледао?

СВЕДОК "2": То се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је отишао?

СВЕДОК "2": Отишао је и није се више вратио. И он је ексхумиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је ексхумиран?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, значи, прво вече?

СВЕДОК "2": То је прво вече. Значи, а заборавио сам Вам рећи да је из «Новог извора», управне зграде изведен Куршумовић Муамер, можда исти дан а можда сутрадан, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега извео?

СВЕДОК "2": Њега је извео, ја сам чуо причу, пошто му је брат био полицајац, ане мора да буде тачна, не знам, пошто му је брат био полицајац, да је неком везом ступио са исто полицајцем, овим Средом, полицајац, који је касније био мени управник затвора у Дому, у овоме, Суду за прекршаје у Зворнику, када сам ја враћен као рањен ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај мали је отишао?

СВЕДОК "2": Тај мали је отишао и он је и сада жив, он је сада у Немачкој се налази, тамо живи и ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви када долазите у Челопек, има ли неких људи ту, да вас сачекају, цивили или војници или полицајци?

СВЕДОК "2": Били су неки резервисти, полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вас они нешто ту организовали, сместили или, да ли се сећате?

СВЕДОК "2": Не знам како је било, углавном ту смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ушли сте?

СВЕДОК "2": И ушли смо ту, можда једно, пет, шест, седам, можда једно пет, шест, седам дана, није нас нико дирао. Нисмо имали два, три дана ништа ни да једемо. Онда смо, ко је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вода?

СВЕДОК "2": Вода, ништа, ко је имао новца, онда је тражио од стражара да узме кекса или цигара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ту нека радња?

СВЕДОК "2": Била је и радња, био је исто један кафић «Јединица» који се и данас ту налази и тако се исто и зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се бунили, нема воде, нема хране, јесте питали те стражаре, да ли они улазе у та три дана?

СВЕДОК "2": Па, јесмо, питали смо, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу ти стражари?

СВЕДОК "2": Нисте, каже, нисте још, нисте још на храни, као у војсци да смо, па нисмо на храни. Нису нас пописали, нису завели, шта ли, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како идете у WC та три дана?

СВЕДОК "2": WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има ту?

СВЕДОК "2": Има WC изван те просторије, када се изађе лево, био је WC пољски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да дођете овде да видите један цртеж нам је један сведок донео. Јел то тако изгледа, каже, ово је улица, тамо је Бијељина, не, тамо је Бијељина, овамо је Зворник, значи, одавде је Зворник? Значи, ако је одавде Зворник?

СВЕДОК "2": Да, Зворник-Бијељина. Овде је била та «Јединица», тај кафић, ево овде је пут, ту је кафић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та зграда?

СВЕДОК "2": Да, Овога се не сећам ништа. Овде је била негде кухиња, овде, кафе кухиња и кухиња. Овде је био исто, ова врата што сам говорио дрвена, овде је био отвор горе височије можда је отвор био, три, три, четири метра висине, метар са метар. Овде је била бина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се значи уђе бочно, па десно?

СВЕДОК "2": Да, бина, овде су биле три, четири степенице, овде је, бина је била можда три са два, не знам, тако. Овде је била једна као ограда, доведе и могло је се овамо сакрити, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза те бине?

СВЕДОК "2": Да, могао је по један да уђе, могли су се сакрити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А WC тај што помињете?

СВЕДОК "2": WC је био ту, тај дупли WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите.

Констатује се да је сведок на скици показивао просторије у оквиру Дома културе, улазна врата, место где је била бина, десно од улазних врата, са степеницама, кафану «Јединица», пут и место где су били WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли сте ви могли да излазите у тај WC?

СВЕДОК "2": Зависи од расположења стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они то бранили или или?

СВЕДОК "2": Па, не знам да ли су имали таква наређења или шта су, углавном, када је овај био стражар под псеудонимом «П»; било нам је боље. На брзину нам је убацио воде, црево је неко било из те кафе кухиње и онда неке канте донесе од оне салате, оне салата пет килограма, оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За воду?

СВЕДОК "2": Да, али оне канте алуминијске, какве су биле већ, какве се паковале, оне војне, за војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плехане?

СВЕДОК "2": Плехане да, за потребе војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам неки хлеб набацао? Он каже да вам је исто нешто за та два, три дана набацао нешто хлеба, док није дошла та храна? Да ли се тога сећате и ту воду, црево?

СВЕДОК "2": Воду, воду јесте и онда на брзину у WC и шта ја знам. Ја тринаест дана нисам ишао у WC, велику нужду да вршим. Неки су били и по двадесет дана. Када је ових првих седам дана, није нико ништа, али су били горе преко кино пројектора, неко је увек био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отпочетка?

СВЕДОК "2": Увек је неко био горе, видео се навече цигара се види, онај жар, по дану види се, али не види се лик добро.

Констатује се да је приступио бранилац, адвокат Сташевић Слободан.

СВЕДОК "2": Онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту неко провирује?

СВЕДОК "2": Да, неко је чак говорио да се види она црвена лампица као од камере оно, да је неко и снимао, што и то није немогуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте бетон доле. На чему сте лежали?

СВЕДОК "2": Па, на бетону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили некада неку ћебад?

СВЕДОК "2": После, нису сви, неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то донео?

СВЕДОК "2": Тога се не сећам, неко је побацао одозго, кроз тај отвор, цигара и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А храна када је почела да долази, шта је то било? Ко је то доносио? Да ли Ви знате о томе нешто?

СВЕДОК "2": Не знам ко је ту доносио, али увек је стражар који је ту био, отворио је од катанића врата, ланац је био и отворио је и увек су наша двојица изашла да унесу. То је било у мањерци оној војничкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било доста хране?

СВЕДОК "2": Никада није било доста хране. Увек је било мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута је долазила?

СВЕДОК "2": Долазило је ујутру и увече, не увече, негде, то је летње доба, можда четири, пет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други оброк?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то била кувана храна или?

СВЕДОК "2": Била је кувана, а ујутру је било нешто као јаје или паштета или маргарин и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали, одакле је то, ко то вас храни ту?

СВЕДОК "2": Ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ко то доведе, јесте видели некада?

СВЕДОК "2": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "2": Првих тих дана нико није улазио. Први који је ушао, прва двојица су била ушла. Овај је рекао, ја сам, каже, капетан Зокс. У Хрватској сам, у Вуковару убио хиљаду усташа, само да знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

СВЕДОК "2": У Вуковару, само да знате ко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је тај био?

СВЕДОК "2": Зокс?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како је тај изгледао? Како је изгледао тај?

СВЕДОК "2": Па, црн је био онако, момак, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађи, старији?

СВЕДОК "2": Млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађи?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак, колико?

СВЕДОК "2": Па, онако средње висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао бркове, браду, капу?

СВЕДОК "2": Не, не, лице, дечачко лице, такорећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дечачко?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имао униформу?

СВЕДОК "2": Униформу је имао, сада не сећам се коју, имао је униформу, а долазио је и у цивилу, долазили су у униформама, цивилима, у оним четничким обележјима, свакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он сам ушао када је то рекао или?

СВЕДОК "2": Он и Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он?

СВЕДОК "2": И Пуфта. Ја се сећам једне, јер је то било испред мене, та њихова конверзација са двојицом овом, провокација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате о првом путу?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада је важно оно што сам Вам поменула кажете, шта сте Ви видели и чули, колико сте били близу, а шта су Вам неки, евентуално, касније испричали?

СВЕДОК "2": Ја сам видео, видео сам Зокса и чуо шта је изрекао, ово што сам сада рекао. Био је од мене можда метар, два удаљен. Пашић Мехмеду који је имао можда педесетдве, педесетри, до педесетпет година, је рекао, овако, цигирам га, каже: «Да ли би ти био Србин?»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му то каже?

СВЕДОК "2": Каже му Зокс, Мехмед одговара: «Бих». Онда се Зокс окреће Пуфти и каже, «ево овај каже да би убијао Србе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би убијао?

СВЕДОК "2": Да. Мехмед виче, «нисам то рекао, рекао сам», онда он се мени лично обраћа Зокс и каже, «је ли рекао бих», рекох, јесте, рекао је «бих», као што је рекао, само што је он ово изокренуо. И онда је почео да га туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мехмеда?

СВЕДОК "2": Мехмеда, Зокс и Пуфта. Онда и Меху Хациавдића. То је било први пут да видим нешто тако премлаћивање, такво ударање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су га тукли?

СВЕДОК "2": Чиме? Шакама, оним ногама. Овај Пуфта је био крупнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је тај био Пуфта?

СВЕДОК "2": Крупнији је био, буцкаст онако, крупнији је био од Зокса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дебљи мислите?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по висини?

СВЕДОК "2": Па, виши је био од њега мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био, да ли се сећате, да ли је он био у униформи или у цивилу, тај Пуфта?

СВЕДОК "2": Био је у некој униформи, оне зеленкасте, као комбинезони, као за тенкисте или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно изједно?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли њих двојица нешто између себе причају, Зокс и тај?

СВЕДОК "2": Онда они, онда Зокс тражи да се скупи 2.000 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог пута?

СВЕДОК "2": Да ли је тог пута или, углавном, нико пре њега није улазио и тај први пут, а можда и други пут, а можда исти тај пут тражио, сада не сећам се тачно, али је тражио да се скупи 2.000 марака и да ће он доћи по то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су само њих двојица то?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, после ћу заборавити. За овог Пуфту, како сазнајете, да ли се и он представља?

СВЕДОК "2": Не, они међу собом су тако комуницирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви тако чујете име?

СВЕДОК "2": Тако смо и чули њихова имена, надимке, нису имена то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог пута само њих двојица?

СВЕДОК "2": Само њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта овај каже, 2.000 марака па ће доћи?

СВЕДОК "2": Па ће доћи по паре, па, ето неће више дирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тукао Меху и Мехмеда, или само Меху?

СВЕДОК "2": Меху и Мехмеда, заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојицу?

СВЕДОК "2": Заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно? Да ли су они, кажете, и ногама и рукама, а да ли су они имали нешто од оружја или оруђа?

СВЕДОК "2": Зокс је имао неки пиштољ са неком дугом цеви, тако нешто је било, некада је некога ударио и дршком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки обичан пиштољ или, како то изгледа, да ли се сећате?

СВЕДОК "2": Ја не знам какав је, али је био као онај, имао је добош, како се зове, ја не знам, добош, али је имао дужу цев од овог нормалног пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то држао у руци или?

СВЕДОК "2": Некада је у руци, некада, зависи, јер је он више пута улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то трајало ту, када су то дошли и када се он представио и када су овог тукли?

СВЕДОК "2": Па, ми смо изгубили појам о времену, појам о свему. То смо први пут видели тако нешто да може човек човека ударати до изнемоглости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас нису тукли?

СВЕДОК "2": Мене није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, каже, 2.000 марака, доћи ће и?

СВЕДОК "2": И онда, да ли исту ноћ или, не знам више, изводи Суљу Капичића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "2": Изводи га Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то видите?

СВЕДОК "2": То видим и овај каже, да обучем обућу, каже, неће ти требати. И чују се пуцањ, два, три, не знам. Шта је било вани, изводи га вани у двориште овог Дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суљу?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био сам Зокс тада?

СВЕДОК "2": Био је Зокс и Пуфта и не знам још ко је. Тада их је било двојица, тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Зоксом или укључујући и њега?

СВЕДОК "2": Укључујући и Зокса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже то, неће ти требати?

СВЕДОК "2": Да, и чула су се два, најмање два хица. Изводи тада и Раму Алихоџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Зокс?

СВЕДОК "2": Да. Ни он се више, он је ексхумиран исто. Шта је се догађало тамо вани, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је извео Раму, колико је то прошло времена од извођења Суље Капичића?

СВЕДОК "2": Ја мислим да су исти дан изведени, можда разлика сат или можда и мање, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и тада чули пуцањ или не?

СВЕДОК "2": Тада нисам чуо пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А јел неко видео њихова тела?

СВЕДОК "2": Видео је Сакиб Капичић, јер је њему рекао, извео га и рекао, он је после причао то, да му је рекао, ево видиш шта је се десило са ових, ако не скупите паре, овако ћете бити сваки дан, по неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тражио од Сакиба?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нисте видели, него Вам је то он причао?

СВЕДОК "2": Он ми је причао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се вратио?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А баш му је рекао?
СВЕДОК "2": Био је врло уплашен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиб, када се вратио?
СВЕДОК "2": Да, Сакиб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он рекао да је то Зокс или?
СВЕДОК "2": Није рекао ништа, ко је, шта је, само је рекао да су му тако рекли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да су му тражили, значи?
СВЕДОК "2": Да види шта је било са овим и да те паре скупе се до сутра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате ко му је то рекао?
СВЕДОК "2": Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК "2": Онда следећег дана упадају исто Зокс, Пуфта, Торо, не знам још ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада сазнајете да је тај Торо, ко је сада тај?
СВЕДОК "2": Звали су га, Мајоре Торо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га зове Мајоре?
СВЕДОК "2": Онако, од њих двојице, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих тројица улазе?
СВЕДОК "2": Да ли су тројица, тачно, јер је овај претходно што је рекао, ми смо били сви не знам у каквом стању, нисмо веровали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви чега се сећате реците.
СВЕДОК "2": И онда изводе Хаџиавдић Нурију и Хаџиавдић Хусеина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел истовремено њих двојицу?
СВЕДОК "2": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате Ви, да ли сте Ви видели, ко их је извео?
СВЕДОК "2": Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Како их то изводе, по именима их траже или?
СВЕДОК "2": Не, случајно, не знам, у овога Хаџиавдића је била нека мајица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Нурије?
СВЕДОК "2": Нурије, да, «Цапарде, обнова», не знам, неке продавнице, реклама, нешто. Чија је мајица, моја, напоље. Овог другог не знам, по каквом основу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је на себи имао мајицу?
СВЕДОК "2": Не, била је скинута негде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, скинута?
СВЕДОК "2": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, чија је мајица?
СВЕДОК "2": Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А зашто Хусеина?
СВЕДОК "2": Није ми познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само?
СВЕДОК "2": Само њих двојица су изведена. После излазе, рекли су да су убијени, да утоваре у гепек неког аута, не знам да ли «Стојадин» или шта је било, Ефендић Хасан, излази и не знам ко је још са њим био и утоварио је лешеве. Он је рекао то. Ми када смо изашли сутрадан у WC, пустили су нас у WC, видели смо две велике локве крви пред WC-ом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам каже нешто Хасан?
СВЕДОК "2": Да су убијени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чији је то «Стојадин», ко је ушао у «Стојадина»?
СВЕДОК "2": Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био напољу када су они те лешеве?

СВЕДОК "2": Ништа није рекао, само је рекао да су мртви оба двојица, да ли је био «Стојадин», није ни он сигуран, углавном, у гелек од неког аута је убачено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже ко му је наредио да те лешеве убаци?

СВЕДОК "2": Не, ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, које је боје тај ауто, да ли су Вам рекли?

СВЕДОК "2": Да ли је жут, да ли, не знам, јер је било после и жути «Стојадин», па може бити да су ми се, можда су иста била аута, јер знам једном сам видео жутог «Стојадина».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прво су били Суљо и Рамо, а после Хусеини Нурија?

СВЕДОК "2": Да. И онда долази тај крвави Бајрам. То је Курбан Бајрам, не знам знате ли, тада се коље овца, ован или крава или нешто и дели се сиромашнима, то место, е они кажу, е сада ћете запамтити крвави Бајрам. Улазе Репић, Лопов, Пуфта, да ли је био Торо, не сећам се. Било је још пар њих који су били онако, по њима се видело да нису нико и ништа, да су само, ето, онако држе нешто, оно наоружање и нешто и негде су као стражари, нешто, шта ли или њихово обезбеђење, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте сада Репић?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај улази Репић. Јел он први пут улази тада?

СВЕДОК "2": Први пут тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је те године био Бајрам, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "2": Када је био?

СВЕДОК "2": Датума, датума?

СВЕДОК "2": 10. јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10. јун?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, биће вам крвав Бајрам?

СВЕДОК "2": Неко од њих, нисам сигуран, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како Ви знате да је он Репић? Јел одмах сазнајете да је Репић или?

СВЕДОК "2": После смо сазнали, како се зову и ко је ко, јер смо знали одмах ко, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како тај изгледа?

СВЕДОК "2": Тек после када су улазили, знао си шта те чека, Ако Репић улази да ће бити мртвих сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао?

СВЕДОК "2": Па, изгледао је можда висине средње од 170, 175 цм, жут, дуге косе, овако до рамена, брада жута, очи су му биле светле, сада да ли су зелене, плаве, не сећам се, долазио је у војној униформи, долазио је у четничкој униформи, долазио је у цивилној униформи, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку капу, нешто?

СВЕДОК "2": Имао је шајкачу некада, са кокардом, некада је имао шубару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта носи са собом, да ли носи нешто?

СВЕДОК "2": Он носи тада оружје малокалибарку, нисам знао шта је. После сам чуо шта је малокалибарка. То је пушка малог домета, са зрном, не знам, које, до 22 мм ја мислим, која тешко убија са неке даљине, до 30 метара, не знам, 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао још нешто уз себе?

СВЕДОК "2": Нож или, увек је имао нешто још, опасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте сада, први пут сте поменули неки надимак Лопов? Ко је сада то?

СВЕДОК "2": Лопов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "2": Лопов је био врло млад момак, ја мислим да је имао 18, 19 година. Изгледао је онако баш је био млад. Изгледао је, био је светлији, смеђ, смеђа коса, али светлија, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ситан, крупан, висок, средњи, како?

СВЕДОК "2": Средње висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коса?

СВЕДОК "2": Коса му је била кратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада Ви сазнајете да је он Лопов, односно, када то сазнајете?

СВЕДОК "2": То сазнајемо када смо чули, када су нас терали да певамо неку песму, «Нема Репа, нема ни Лопова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али откуд знате да је он баш тај Лопов из песме?

СВЕДОК "2": Он је увек био са овим Репићем, увек, када год је, само није био задњи пут 28. јуна, а улазили су више пута између 10. јуна и 28. јуна и увек су заједно били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте закључили да је он тај по томе?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је некада, када кажете дође, да га је некада неко ословио?

СВЕДОК "2": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "2": Па, овај, Репић или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Репић и Лопов, кажете, увек улазе, осим оном приликом?

СВЕДОК "2": Осим задњег, а увек су заједно били њих двојица, изузев једне прилике када је кроз отвор кино пројектора после овог догађаја 10., један је полицајац који нас је чувао, не знам му име, презиме, ништа, неки кажу да су га препознали да је из Тршића, ја нисам знао, али нису знали име, рекао је, ја ћу купити катанац и ланац и нико вам неће ући док сам ја овде, будите сигурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се то дешава после Бајрама?

СВЕДОК "2": Можда одмах, дан, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не могу да уђу?

СВЕДОК "2": Да, да он неће дозволити, ако је он ту, да никоме неће дозволити да уђе и то је потрајало можда три, четири, можда и више дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пауза та?

СВЕДОК "2": Да. У том међувремену је долазио Репић и долазио је једном Торо и Лопов. Репић је пуцао кроз, из пиштоља, један је хитац опалио кроз једну рупицу од врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то мислите ова бочна врата, главна?

СВЕДОК "2": Главна врата. Била је тако, куда је ланац пролазио, па је било онога луфта да може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам дошао?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел некога повредио?

СВЕДОК "2": Тада је погодио, да ли је био рикошет, одбио се од зида тај метак, Хасана Пашића, али лакше је било, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је био сам?

СВЕДОК "2": Није се нико други чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је он уопште, ако кроз рупицу пуца?

СВЕДОК "2": Он је, неко нам је од стражара рекао да је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Урадио?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасана да је повредио?

СВЕДОК "2": Да. Ја мислим да је био стражар овај, псеудоним «П», тај. А када Пуфта, не овај, Лопов и Торо долазе на тај горе отвор од кино пројектора и гледају нас и онако каже, један од њих, не знам који, каже, подигните ове кревете. То је била висина три, четири метара, сигурно, да можемо сићи иначе ћемо вам бацити бомбу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су они?

СВЕДОК "2": Па, сишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сишли су? А ко је сада те кревете ређао?

СВЕДОК "2": Неко је од нас, сада не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, послушали сте?

СВЕДОК "2": Да. И они су сишли онако, мало су некога шамарали, ударали. Лопов ја мислим да је Едину Пашићу нацртао крст на леђима и нико није био изведен, нити убијен тај пут. Опет су се попели истим путем и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је још некада било тог пењања кроз ту рупу и враћање?

СВЕДОК "2": Не, не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, мислим да је Лопов, а шта ради Торо за то време, када овај урезује тај крст, ако је он?

СВЕДОК "2": Овако, шамара, удара, боксерима и тако. Нису били, нису се пуно задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде баш неке различите верзије чули за то спуштање, да су нека друга лица, а да нису Лопов и Торо. Неки су рекли Торо, неки су рекли нека друга имена?

СВЕДОК "2": Ја сам сигуран да су Торо и Лопов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су сишли?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи та једна ситуација?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да се вратимо на онај, кажете, не знате ко каже, биће крвав Бајрам, али ко долази?

СВЕДОК "2": Долазе, рекао сам Вам, Лопов, Пуфта, Репић, да ли је Торо био, не сећам се, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то долазе увече или ујутру, па то најављују тај Бајрам или како?

СВЕДОК "2": Било је по дану, дан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су то рекли, биће крвав Бајрам, јесу одмах ушли?

СВЕДОК "2": Одмах је овај, одмах је рекао, очеви и синови на бину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Да ли Ви знате?

СВЕДОК "2": Тачно не знам, остали седите доле на патос, на бетон у пределу ових врата дрвених и тако некако у полукруг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо лево од улаза?

СВЕДОК "2": Да. А бина је била наспрам тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се сада ти очеви и синови?
СВЕДОК "2": Нису били баш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвајају'
СВЕДОК "2": Нису били очеви и синови, већ су, одвојили те горе, ти, ти, ти и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није баш било?
СВЕДОК "2": Старији и млађи, нису били све очеви и синови, можда један је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате, који је овај ту дошао на ту бину, неких имена да ли се сећате?
СВЕДОК "2": Имена сећам се, Шабан Бикић, који уопште није имао деце.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он имао година?
СВЕДОК "2": Сада, можда је био до 40 година, није био више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његов отац био ту?
СВЕДОК "2": Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А ко је Бикић Нурија?
СВЕДОК "2": Бикић Нурија?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК "2": Бикић Нурија није био горе, он је био доле, горе је био још Јахијагић Фикрет, био је Атлић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао сина?
СВЕДОК "2": Атлић Алија, Јахијагић Фикрет јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је изашао син?
СВЕДОК "2": Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?
СВЕДОК "2": Јахијагић Алмир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алмир?
СВЕДОК "2": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Алија Атлић, да ли је имао он?
СВЕДОК "2": Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, значи, сам излази?
СВЕДОК "2": Сам излази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај Бикић Шабан сам?
СВЕДОК "2": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Бикић Мехмедалија?
СВЕДОК "2": Он је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У логору?
СВЕДОК "2": Био је у логору, али није ту био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био ту?
СВЕДОК "2": А можда и јесте, ја се не сећам, ја се сећам ових имена и сећам се да је био Чикарић Един који је био исто млад, имао је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он се попео горе?
СВЕДОК "2": И он се попео, имао је епилепсију он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епилепсију?
СВЕДОК "2": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се попео још неки од Мустафића, да ли знате?
СВЕДОК "2": Мустафића?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, или од Куршумовића?
СВЕДОК "2": Мени су ови били упечатљиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико укупно се ту попело људи?

СВЕДОК "2": Можда пет, шест парова, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Парова, значи?

СВЕДОК "2": Да, али не знам сада сва имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате ко је то баш рекао, ајде на бину?

СВЕДОК "2": Не, и онда им је наређено да врше један другом орални секс. Е онда је неко, да ли је Пуфта наредио да одгризу, да ли је Шабану Бикићу, да ли је одгризен пенис, то не сећам се, али је вриштао јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после видели?

СВЕДОК "2": У међувремену је Репић са малокалибарком нишанио са једно пет, шест метара, можда и мање у ове доле што су седели, где сам и ја био и не знам, Дамир Бикић, Нурија Бикић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел убио некога?

СВЕДОК "2": Убио је Куршумовић Химзу, убио је Атлић Алију, убио је Тухчић Абдулазиза, убио је Хациавдић Салиха, убио је још не знам, убио је исто, овог Дамира који је био 1975. годиште, ја мислим, 17, година 16, 17, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тако на даљину?

СВЕДОК "2": Ове на даљину, а њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову четворицу?

СВЕДОК "2": Да, петорицу, четворицу, не знам сада још ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Дамира тог?

СВЕДОК "2": Дамира је, Дамир је седео, ставио му је цев пред уста и рекао, отвори уста. Он је отворио, гурнуо је цев у уста и тако га је дигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дигао га са?

СВЕДОК "2": Да, са цеви у уста, оно, као, повлачи пушку и диже га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се подигне?

СВЕДОК "2": Да устаје и он је устао, пита, имаш ли оца. Он каже, имам. Устаје Бикић Нурија, отац му и каже, он га пита, имаш ли још деце, Нурија каже, немам, мада је имао, али у том моменту каже, немам. А он каже, немаш ни овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И убио га је?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то ради Репић, ко је ту још од тих људи?

СВЕДОК "2": На другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том тренутку, шта се још дешава?

СВЕДОК "2": То је била страшна вриска, цика. Овај Пуфта он је увек после, увек када је долазио, радио је са ножем. То му је било омиљено, да мучи и да црта неке крстове, да пробија руке, да пробија ове мишиће бутне. Он вришти, када у том моменту, у истом можда моменту, не знам, све је то се догађало, све у моменту, то је вриска, галама, не знам, ни сам шта је све било. Туку Капичић Сакиба и Пезеровић Заима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "2": Пуфта, Лопов, још ко је био. Знам да је Пуфта сигурно био и Лопов је био. Ударали су их док они нису изгубили свест, или се мени тако учинило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиба?

СВЕДОК "2": И једног и другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Заима?

СВЕДОК "2": Да, заједно је то, обадвојица су ударили, значи, морало их је више бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је то и Лопов? Ови други сведоци не помињу Лопова?

СВЕДОК "2": Сигуран сам, увек је био Лопов са Репићем, осим задњег пута, увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, Пуфта и Лопов туку Сакиба и Заима?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они стоје или седе или леже?

СВЕДОК "2": Ударају их док нису легли, онда их ударају и доле. Ја сам, у моменту сам помислио да су они изгубили свест, можда и јесу, јер сам, када су их преклали, само је се Заим мало трзнуо. Сакиб уопште није. Само сам видео њихове ноге и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тренутак када су их?

СВЕДОК "2": Када су их преклали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Односно, ко је то урадио, моменат?

СВЕДОК "2": Може, био сам не знам, не знам како сам био, не само ја, него сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тај тренутак видели?

СВЕДОК "2": И видео сам и нисам, не знам, некако је све помешано. Сада ко је, да ли је Пуфта заклао обојицу, да ли је и Лопов једног. Њих двојица су били са њима двојицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Лопов носио нож, да ли се сећате тога?

СВЕДОК "2": Не сећам се тога, тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог дана био и овај Капетан Зокс?

СВЕДОК "2": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "2": Било их је много, али ови су били упечатљиви, јер су они готово све радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, дакле, ни Зокса ни Торе да ли су били?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ови пристају да раде тај орални секс на бини?

СВЕДОК "2": Да, морају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се скидају?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сами, добровољно или их ови терају, како?

СВЕДОК "2": Па, морају, ударају их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се скинули?

СВЕДОК "2": Па, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ту коришћене можда неке палице или нешто?

СВЕДОК "2": Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог оралног задовољавања? Неки сведоци су нам помињали да је било покушаја са неким предметима нешто да?

СВЕДОК "2": У дебело црево да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било нешто тако?

СВЕДОК "2": Било је, али не сећам се да је тај пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај пут се не сећате?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта бива сада са тим људима на бини?

СВЕДОК "2": Овога Шабана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бикића?

СВЕДОК "2": Бикића, малокалибарком, да ли га је ранио, он је пао, али је жив био. Њега су свукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Репића?

СВЕДОК "2": Да, свукли су га доле, доле са бине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "2": Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта га свукао доле?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "2": И забија му нож, у срце, крај срца, не знам, у пределу је груди. Он вади нож, овај му опет гура и виче, матер му балијску, још је жив. Шта је даље било, тога се не сећам, да ли је му Пуфта забио нож или је неко други пришао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и он је ту убијен?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шабан?

СВЕДОК "2": Шабан Бикић. Јагијагић Фикрет, он је убијен исто, на бини је био, не сећам се да ли је ножем, да ли је, чим. Един, овај, Един Чикарић, он је преживео. Њему исто је пуцао малокалибарком, али изгледа да га је погодио у зуб и после када су они отишли, он је извадио и зуб и зрно из уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за Репића причате?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тог дана још неко пуцао, осим Репића?

СВЕДОК "2": Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он?

СВЕДОК "2": Ови су радили са ножевима, ко шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама један сведок каже да је само Пуфта радио ножевима, да ни један други није. Јесте Ви видели са сигурношћу још некога да је имао ноћ?

СВЕДОК "2": Са сигурношћу нисам никога, само сам видео сигурно Пуфту, а ове друге са сигурношћу, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада видели Зокс да некога коље?

СВЕДОК "2": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте видели Лопов да некога?

СВЕДОК "2": Лопов је волео да уцртава крстове и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели?

СВЕДОК "2": То сам видео, на чело, на тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се још, значи да, да ли Ви можете да одредите у једном доласку, шта се све десило? Значи, исти је то дан бина, је ли тако и ови што су страдали, Дамир и Шабан, да ли се тог дана још нешто овако десило, специфично, да је још неко повређен или неко малтретирање, злостављање да се догодило, у том дану, за Бајрам?

СВЕДОК "2": Не, то је била лудница, ја се не сећам, то је било више догађаја у једном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још био неки догађај?

СВЕДОК "2": Па, било је, било је после, неко ко је рекао, да ли је неко од њих, да ли је ушао неки полицајац и рекао да се сакупе на камару, да се почисти сва крв, ако немамо чиме, да скинемо са себе што смо имали. Знам да је Алија Атлић, да није био умро, да није издахнуо био, јер је крклао и после можда два сата, нису их возили. Он и можда је још неки, нису били умрли, још су били живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није од групе рекао да се ти лешеве покупе, него?

СВЕДОК "2": Не знам то, тога се не сећам, како ћу се сетити у том моменту. Не знам ни шта је, ни где сам, ни. Онда долази неки «тамић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели Ви?

СВЕДОК "2": После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог «тамића»?

СВЕДОК "2": «Тамић», само сам видео ону отпозади ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки приватни, да ли сте могли да закључите или је неки?

СВЕДОК "2": Да ли је, не знам, не знам и не знам ко одређује пет људи да утоваре те лешеве и да иду да истоваре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет?

СВЕДОК "2": Да. Међу тих пет је био Џихић Сеад, ексхумиран, Халиловић Хасан, не знам да ли је он, Захировић Салих, ексхумиран, Окановић Несиб, ексхумиран и Хусеин, како се презива и он је ексхумиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и Халиловић Хасан?

СВЕДОК "2": Салиховић Хусеин, и он је ексхумиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Салиховић Хусеин?

СВЕДОК "2": Само Хасан Халиловић није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нађен?

СВЕДОК "2": Није нађен, ја мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Хасан претходно нешто повређен или је тада отишао да ове лешеве?

СВЕДОК "2": Не сећам се да је био повређен. Само је отишао да истовари и како су завршили, већина од њих, вероватно и овај, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли и?

СВЕДОК "2": Нису се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису се вратили?

СВЕДОК "2": Ексхумирани су, значи, да су убијени. Ко их је убио, не знам, нити сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Капичић Салих, под таквим именом нека особа у Дому?

СВЕДОК "2": Капичић Сакиб је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиба смо рекли, оно што сте описали, а, Салих, да ли је неки био?

СВЕДОК "2": Капичић, јел, знао да је био Капичић Идриз, Капичић Муриз, Капичић Ибрахим, Капичић био Смаил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смајо?

СВЕДОК "2": Смаил, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Салих?

СВЕДОК "2": Био је Капичић Ениз, Капичић Смаил који је брат од Капичић Суље, који је први изведен, Капичић Смаил, Капичић Ениз, Капичић Сеад, све браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се са том браћом десило?

СВЕДОК "2": Та браћа, то је био догађај после, између ова два велика догађаја, велика убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бајрама и?

СВЕДОК "2": Да. Углавном су тучени, малтретирани. Капичић Смаил највише зато што је био ожењен Српкињом, Ениз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они преживели, да ли Ви знате? Хоћете мало да се одморите? Може?

Констатује се да сведок плаче.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ПОД ПСЕУДОНИМОМ «2»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се мало одморили?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да наставимо? Ево, изволите, наставите. Рекли сте да су браћа Капичић тучени. Да ли сте Ви видели ко је њих тукао и када се то догађа, кажете, то је она сада пауза између Бајрама, тај простор временски?

СВЕДОК "2": Да, и онда пауза када не улазе и онда се наставља, не знам, средином, између 15. и 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су они тучени?

СВЕДОК "2": Да. Тада су сви тучени. Тада улазе, тада улазе и Репић, и Лопов, и Пуфта, и Торо, и Зокс и не знам ко је све био. Једне одвајају на бину, други остају доле на партеру овоме и морају, наређују им да се туку једни са другима, нама затвореницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како да се тучете, између себе?

СВЕДОК "2": Између себе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли стојите или како?

СВЕДОК "2": Као бокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као бокс?

СВЕДОК "2": Бокс меч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то наређује, да ли се сећате, од њих?

СВЕДОК "2": То је било, то је исто било више догађаја, пет, шест догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то се понављало? Није било једном да наређују да се тучете?

СВЕДОК "2": Не, мислим да је било тада горе на бини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

СВЕДОК "2": Горе на бини, Пуфта са ножем ради, шута главу оцу моме, моме оцу, шута као лопту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашем оцу?

СВЕДОК "2": Да. Брату Муамеру наређује и још Окановић Ибрахиму, Адману Ефендићу, Изету Хацићу, да ставе руке, Адмиру Окановићу, да ставе руке на бину. Бина је била дрвена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то, Пуфта каже?

СВЕДОК "2": Пуфта и пробија ножем, оним, у њега је нож огроман био, пробија ножем руке обадве и излази доле, да прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ибрахиму?

СВЕДОК "2": Не, брату Муамеру и излази нож, значи пробио је дланове. Исто тако овоме Ибрахиму Окановићу, њему онеспособљава, онеспособљена су три прста и сада. Нијазу Догићу разваљује бутину ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта?

СВЕДОК "2": Да. Аднану овом Ефендићу одсечен је прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио? Да ли сте видели?

СВЕДОК "2": Нисам то видео, горе је све било. Ја сам се био сакрио у онај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли иза?

СВЕДОК "2": Да, али нисмо, али сам био опет видео, нисам био тамо скроз, био сам крај степеништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте тога пута видели, а шта сте касније утврдили да се десило, да ли то можете да мало појасните?

СВЕДОК "2": Касније сам утврдио ово све што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За прст Аднану и за ову бутину?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Догић?

СВЕДОК "2": Догић Нијазу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нисте лично видели?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово за руке Ибрахиму и то?

СВЕДОК "2": Не, не, Ибрахиму, главу му је шутао Пуфта као лопту, а Муамеру је руке пробијао, обадве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, Ибрахиму су остали прсти и дан, данас?

СВЕДОК "2": Овоме, Окановић Ибрахиму, да њему су остали прсти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тај тренутак?

СВЕДОК "2": Нисам, али и данас дан има, али тренутно није у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он долази кући?

СВЕДОК "2": Отишао је у једну другу државу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће се враћати, да ли Ви знате?

СВЕДОК "2": Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете? А јел још некеме исечен прст, да ли сте видели?

СВЕДОК "2": Аднан Ефендић и Хацић, Хацић Изет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, ко је њему то урадио?

СВЕДОК "2": Не знам ко му је урадио, али знам да је био близу мене, на степеницама тим. Њему је Торо пуцао пиштољем у кољено и рекао, неком је рекао, водите га, знате где, у болницу. После Торо упире прстом у мене и каже: овај ми је обећао пет хиљада, има ли још ко да ће платити, па ја ћу га извести и спасићу га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торо Вама каже?

СВЕДОК "2": Да. Ево овај ми је обећао, онако, махиално на мене је показао. Онда јавља се Бикић, Бикић Нурија који каже да има једног Србина у Челопеку који је његов пријатељ, радио му је грејање и тако да му има нешто дужан пара, па да оду код њега, ако му да паре, да да паре те Тори. Нурија Бикић је изведен и више се није вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њега извео?

СВЕДОК "2": Не знам ко га је извео. Он је исто ексхумиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, том приликом, када је Торо од Вас тражио пет хиљада?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви њему одговарате?

СВЕДОК "2": Не, он је махиално рекао, овај ми је обећао пет хиљада, и онда се окренуо другом, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је то рекао, овај ми је обећао?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви нешто?

СВЕДОК "2": Не, никада нисмо уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте после нешто Ви рекли на ту његову опаску?

СВЕДОК "2": Нисам, само сам шутео, нити ме је шта питао, нити сам ја њему шта одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Нурија се јави да каже, да можда би могао то да?

СВЕДОК "2": Да, Нурија је изведен и ексхумиран је, он је отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Торо пуцао у колено пре тога Изету или?

СВЕДОК "2": Пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истом том приликом?

СВЕДОК "2": Да, истом том, исти тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај дан, кажете, ту су и Репић и Лопов и Зокс?

СВЕДОК "2": Сви су били тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они раде док овај пуца у колено, а овај боде?

СВЕДОК "2": Ударају остале, туку. Торо је ударио овога, имао је јак, тако јак ударац, ударио је Ејуба Тухчића. Он је главом ударио од зид и четири, три, четири дана је био у коми и изумро је, Тухчић Ејуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је то Торо урадио?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га још неко тукао, Ејуба или само Торо?

СВЕДОК "2": Могуће је да је још неко, јер то је било, не знаш ни ко те удара, не знаш ни где си, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте Ви видели да је од тог ударца он ударио о зид?

СВЕДОК "2": Не, ја сам га видео само када га је ударио и да је ударио главом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме га је ударио, па је овај ударио у зид?

СВЕДОК "2": Руком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руком?

СВЕДОК "2": Да, боксером, обичним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Песницом?

СВЕДОК "2": Да, песницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стегнутом?

СВЕДОК "2": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стегнутом песницом?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никаквим предметом?

СВЕДОК "2": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је ударио и пао?

СВЕДОК "2": Да и био је у коми три, четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се уопште освешћивао?

СВЕДОК "2": Не, нико није ни долазио, мада смо ми говорили стражарима, има човек лежи, ево већ три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се ви то обраћали стражарима, како сте?

СВЕДОК "2": Па, могли смо са њима комуницирати, са неким, као овај псеудоним «П», не сећам се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га некада питали да доведе лекара, да проба нешто да вам помогне?

СВЕДОК "2": Он је био немоћан, он каже да су могли и они фасивати од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих што дођу?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како они улазе, како они уђу ту?

СВЕДОК "2": Увек су била врата закључана, занимљиво је и мени. Не знам ко им откључава или мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви чујете да откључавају или да обијају?

СВЕДОК "2": Када се чује ланац, ланац се чује, од метала, метални, сви се разбежимо у ћошкове, неко иза бине, неко под бину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тог дана још дешава? Како сте то рекли нешто за Лопова, крст, коме је он то урезао?

СВЕДОК "2": Пре овог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то није тада било?

СВЕДОК "2": Па, било је и сада, а ја сада се не сећам, урезао је Ефендић Аднану крст, урезао је, било је, овоме, Џихић Енес. Они су били као обележени нешто, не знам. Овог Џихић Енеса је између ова два догађаја извео један, али није био из ове групе, од ових, ниједних, непозната особа скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џихић Енеса?

СВЕДОК "2": Њега је извео, није се више вратио, не знам да ли је ексхумиран, да ли је, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, овог Ибрахима што је и дан, данас инвалид и што је негде у некој иностраној земљи, да ли сте видели да је њему неко крст урезао на надлактицу или на чело, Ви лично да сте видели?

СВЕДОК "2": Нисам видео, али могуће је, лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте видели да је неком урезан неки крст на леђима?

СВЕДОК "2": Па, било је код овога Чикарић Едина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК "2": То је Лопов урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте то видели?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то догађа?

СВЕДОК "2": То се догађа у оном моменту када силазе они кроз овај отвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је том приликом било?

СВЕДОК "2": Да. И још некима, јер били смо углавном смо гледали да побегнемо. Нисмо могли сви стати да побегнемо иза бине или испод бине, па сада са сигурношћу не могу рећи, да ли је још коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некоме ухо одсечено?

СВЕДОК "2": Да, Чикарић Енесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било овом приликом када се ово дешава са Ејубом Тухчићем или пре или?

СВЕДОК "2": У овоме, између, не сећам се тачно датума, јер су они, они су када су ушли после овога извесног периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Бајрама?

СВЕДОК "2": Да, када нису могли ући неколико дана, када нас је овај штитио, они су сваки дан, такорећи, долазили, од, не знам, 15. па до 28. Сваки дан је било премлаћивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у том периоду ово ухо одсечено Енесу или ближе Бајраму или?

СВЕДОК "2": Да, ја мислим да је у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели тај догађај?

СВЕДОК "2": Не, видео сам само после без уха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је некоме полни орган одсечен?

СВЕДОК "2": Ефендић Зулкарнеину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК "2": То је Пуфта урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта?

СВЕДОК "2": И рекао му да поједе, што он није учинио, не знам. Тај Ефендић Зулкарнеин је после 28. је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Куршумовић Исмету се тако нешто исто десило?

СВЕДОК "2": Њему је, ја мислим, речено да он то уради, јер је он рекао, да је, не знам, сакрио, да није урадио то, па онда су рекли, онда ако није он, онда ти поједи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел он то урадио?

СВЕДОК "2": Изгледа да јесте, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели Ви?

СВЕДОК "2": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видели сте када је то Пуфта?

СВЕДОК "2": По причи, кажу да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви нам реците, ако је по причи, а јесте видели?

СВЕДОК "2": Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК "2": Нисам ја тај догађај видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте видели када је то урадио Пуфта Ефендићу, тај тренутак?

СВЕДОК "2": Нисам, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, и за ухо сте чули?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је био са вама Окановић Исмаил?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Мирзет?

СВЕДОК "2": И Мирзет Окановић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Илијаз?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Мехо Хаџиавдић?

СВЕДОК "2": Мехо Хаџиавдић, он је први, први претучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега тукао?

СВЕДОК "2": Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зокс?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да га још неко туче?

СВЕДОК "2": Ми смо сви били тучени у овом периоду, ко је кога тукао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кажете?

СВЕДОК "2": Ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа сада, када кажете, сви су ту били, шта ако

Пуфта сада сече то и ножем тим ради, шта други раде?

СВЕДОК "2": Шта раде, ударају ове остале, вриште, то је циче, то је вриска, дрека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека ситуација да неко од тих других, чије сте надимке поменули, каже, немојте људи, шта то радите?

СВЕДОК "2": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да спречи нешто?

СВЕДОК "2": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се побуни?

СВЕДОК "2": Никада није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "2": Од ових што су били ту, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су улазили?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико се није нешто?

СВЕДОК "2": Не, из ове, ја сам по неким групама, Лопов и Репић су углавном били заједно. Торо је углавном сам долазио, можда некада са Зоксом или са неким и са неким непознатим, али Пуфта је био и са једним и са другим и са трећим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама каже оптужени са надимком Торо, да никада није био са Репићем, а Ви данас кажете да је био овом приликом, између Бајрама и Видовдана и са Репићем?

СВЕДОК "2": Да, био је, извео је у овоме времену, Торо је извео Халиловић Ибрахима, који му је обећао исто паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Халиловић Ибрахима?

СВЕДОК "2": Да. И видели смо га сутрадан, тог Ибрахима горе на овом отвору кино пројектора и више нисмо. Не знам да ли је он ексхумиран, шта је са њим. Извео је, Торо је извео, одвео Зида Ефендића, који му је дао, како он каже, по његовој причи, пет хиљада и Зиад Ефендић је сада жив, налази се у Швајцарској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је Тори дао?

СВЕДОК "2": Да. Торо је углавном тражио паре и био је веома груб, ударао је, никога није убио пред нама, извео, да ли је кога извео, не сећам се, али, убио никога није пред нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли да је извео Халиловића и Зиада?

СВЕДОК "2": Па, да њих је извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то Ви видели или чули?

СВЕДОК "2": Да, то сам, они су се јавили да имају паре. Он је питао ко има, после опет, можда исти, не знам више, јер су ти догађаји били испреплетени сви. Сви су исти догађаји били, све исто је било. Ја не знам датум који је био. Знам да је било између та два догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он нама каже да Репића никада до хапшења није видео?

СВЕДОК "2": Тај пут је био, када су и Капичићи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је био и он и Репић?

СВЕДОК "2": Репић је издвајао Капичиће и Пезеровиће. Смаил Капичић био овако, не знам који сам ја, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је брат од Суље?

СВЕДОК "2": Да, којим сам ја случајем био иза њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Смаила?

СВЕДОК "2": И Репић је уперио њему аутомат, аутоматску пушку у уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Смаила?

СВЕДОК "2": Да и ја сам, ја сам пошао главу да помакнем, јер сам мислио ако са те близине, ако њега упуца, и мене ће исто, проћи ће метак кроз његову главу. А он је рекао, не, не, обадвојицу једним метком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК "2": Репић. И онда је ударао овога Смаила удари, па оде негде на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "2": Па, Репић, па дође други, па, то је било, не знам како да Вам објасним. Не знам ко је долазио, ко је одлазио у исто време, то је све трајало. Увек дођу негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Смаил је имао жену Српкињу?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они то знали, да ли су на ту тему нешто коментарисали?

СВЕДОК "2": Па, увек су коментарисали нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом када је Смаил, кажете, био, када је уперио Репић пушку у њега, да ли је био ту Торо?

СВЕДОК "2": Торо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, или није?

СВЕДОК "2": Био је ту, али није био на том истом месту, био је горе, поред бине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели, ко је тукао Смаила, да ли га је неко тукао, осим што га је овај нишанио?

СВЕДОК "2": Тукли су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су тукли?

СВЕДОК "2": Не знам ко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко коментарисао ту чињеницу да је њему жена Српкиња?

СВЕДОК "2": Па, јесте, увек су то, ми смо чак мислили да ће имати неку привилегију, али, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, ко је то коментарисао?

СВЕДОК "2": Па, не могу са сигурношћу тврдити ко је, али јесте, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда било са Смаилом, тада када Репић га нишани?

СВЕДОК "2": Једно време су били, једно време су били везани њих тројица браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

СВЕДОК "2": Не том, можда и не знам тачно, јер су сви догађаји ти који су, сви су ми као у једном дану били. То је било свакодневно иживљавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте видели ко их је везао том приликом када су били везани?

СВЕДОК "2": Знам да их је, знам да их је одвео Лопов, извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извео?

СВЕДОК "2": Шта је са њима било, ни један није пронађен, ја не знам. Лопов је извео исто Атлић Сехад, којем је рекао, ти ми једини личиш на Србина, тебе ћу пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели?

СВЕДОК "2": То сам чуо ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК "2": Чуо ја од Лопова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, значи, видите ту ситуацију када он то каже?

СВЕДОК "2": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, ти ми личиш на Србина?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сехад?

СВЕДОК "2": Ништа, одвео га је, више није се вратио, не знам да ли је ексхумиран, да ли, шта је са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Сехаду ту био и отац?

СВЕДОК "2": Био му је отац Атлић Мујо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат?

СВЕДОК "2": Био му брат Атлић Сенад, који је са мном рањен, био му брат Атлић Мирсад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Сенад преживео?

СВЕДОК "2": Није, није, још не знам да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Сехад, него Сенад, овај што је био рањен?

СВЕДОК "2": Сенад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "2": Сенад је одведен са 17 рањених, ја сам био 18. Он је одведен. Једино је ексхумиран Топчић Исмаил, од њих 17, а за ових 16 се не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он одведен?

СВЕДОК "2": Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сенад?

СВЕДОК "2": Сенад када је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, 17 рањених је одведено и не зна се?

СВЕДОК "2": 17 рањених, ја могу набројати имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисмо још дошли, али, питам, када је то било?

СВЕДОК "2": 10. јануар 1993., јер је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тај догађај касније, добро?

СВЕДОК "2": Да, знам када је био Божић, мени је, да, Божић, мени је 09. јануар био рођенда, 10. је био Капичић Идризу, који је исто отишао тај дан и није се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доћи ћемо. И неки сведоци су помињали тај догађај. И, кажете, Атлић Сехад је одведен и не зна се?

СВЕДОК "2": Атлић Сехад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, што га је Лопов извео?

СВЕДОК "2": Из Челопека, да, не зна се где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њега се не зна? А шта је било са оцем?

СВЕДОК "2": Отац му је жив и брат овај Атлић Мирсад, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за надимак Босанац?

СВЕДОК "2": Чуо сам и чини ми се да је он, он лично мене ударио песницом, а био је, ја мислим да је био малолетан, 17 година, 18, не верујем да је имао више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате њега?

СВЕДОК "2": Сећам се, ако је, он је само, само је тада био, то је било, не знам, после овога догађаја од Бајрама, да. Само сам га тада видео. Мене је лично ударио боксером. Ја мислим да је он, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, како мислите да је баш он?

СВЕДОК "2": Па, да ли га је неко тако звао или не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате по чему?

СВЕДОК "2": Не знам баш тачно, само је тада, тада сам га само видео, да је некога одвео или убио, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада када кажете, ако је он био, мислите да Вас је он ударио руком, да ли је још неко био од ове групе или није? Да ли је он дошао сам, тај?

СВЕДОК "2": Не, не, били су тада, били су тада и Лопов и Репић, али тада није било, није било ово масовно ударање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тада дешавало, том приликом, да ли се сећате?

СВЕДОК "2": Па, не сећам се, знам да је био пијан, да је пошао, ударио је боксером, па пошао, затрчао се да ме удари, као неким ударцем карате, ја сам само мало се окренуо, он је промашио, па је се још више наљутио. Онда је почео ударати неке и шта ја знам, неке момке ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та ситуација коју везујете за тог?

СВЕДОК "2": Да, али није било неких масовних, није било ни извођења, ни убистава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате, осим тога што кажете да је можда био малолетан, како је тај изгледао?

СВЕДОК "2": Изгледао је црн, моје, можда до 170 цм висине, имао је мало дужу црну косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти људи, да ли сте Ви икад сазнали, ко су ти људи?

СВЕДОК "2": Нисмо, али смо, када смо певали неке те песме, над Краљевом жива ватра сева, то су више волели толико, па вероватно претпостављам да су били из Краљева неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту песму?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је рекао, када сте певали те песме?

СВЕДОК "2": Исто у овоме, између ова два догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут, када је први пут од вас тражено да то певате?

СВЕДОК "2": Први пут је тражио Репић и Лопов да певамо, нема Репа нема ни Лопова, то су Жутог два понајбоља момка, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су то тражили?

СВЕДОК "2": После Бајрама негде, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви то морали да радите?

СВЕДОК "2": Морали смо и друге песме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

СВЕДОК "2": Морали смо више пута, више дана, ако наиђе неко тамо, оном споредном што има, тај сеоски пут, наиђе неко дете или неко, певај, певаш, од Тополе, ово, оно, не знам, Пуфта је неку песму, Адерока, не знам, младог, четника, мучки уби чета партизана, тако нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Пуфта тражио?

СВЕДОК "2": Пуфта тражио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некада да је Лопов некога ножем повредио, лично Ви да сте видели?

СВЕДОК "2": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "2": Ножем једино ако мислите, ако не мислите на цртање тих крстова и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли за крст Аднану?

СВЕДОК "2": А да је некога повредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је некога убо негде у тело?

СВЕДОК "2": То не сећам се, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, Ви кажете да сте Босанца једанпут?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Лопов, како је он обучен, кажете, тај црни?

СВЕДОК "2": Некада у цивилу, ко рекосте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лопов, Лопов, не Босанац, пардон?

СВЕДОК "2": Босанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "2": Сада не бих се могао сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Лопов, кажете?

СВЕДОК "2": Лопов је био некада у цивилу, некада, исто као и овај Репић, некада у цивилу, некада у неком војним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Торо, како је он био обучен?

СВЕДОК "2": Торо је био у маскирном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна? Да ли је ушао некада неко да је имао оне беле опасаче, као војни полицајац?

СВЕДОК "2": Торо је имао беле опасаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле опасаче?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко имао беле?

СВЕДОК "2": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали некада, осим тог оружја, оруђа које смо до сада чули од Вас, на пример, нешто специфично, неку палицу или неку мотку, нешто?

СВЕДОК "2": Да, Пуфта је имао неку, неки зглобни, да ли полуосовину, да ли нешто, тим је ударао по леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полуосовина, од ког материјала?

СВЕДОК "2": Од жељеза, али је била еластична, имала је зглоб на једном делу, па када удари, оно се пресавије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки део од нечега, на шта је то личило?

СВЕДОК "2": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко имао нешто специфично?

СВЕДОК "2": Имао је Торо буздован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК "2": Торо, буздован, вероватно је био неки украс, не знам, имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Украс као?

СВЕДОК "2": Као, вероватно је служило као украс негде, негде је покупио, шта ја знам откуд му, али било је можда једно до пола метра дужине палица, кугла са оним бодљама дрвеним. Ударио је Хаџиавдић Салиха по глави. Раскрварио му је главу, он је пао готово у несвест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Салих који је убијен на Бајрам?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било пре?

СВЕДОК "2": То је било пре тога, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога? Јесте још видели да је некада тим буздованом неко повређен или ударен? Јел он то стално носио или?

СВЕДОК "2": Није стално носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај, кажете, дуги револвер, тај, што кажете да је имао Зокс са буренцетом, је ли некада он пуцао из њега, да сте Ви видели?

СВЕДОК "2": Он је малтретирао једног овога Тухчић Алмира, да му покаже ко је имао оружје од нас, ко је носио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте ту доспели?

СВЕДОК "2": Да, тај Алмир је био 1975., 1974., 1975. не знам које годиште. Толико га је ударао, да је дете тражило поклопац од конзерве, да пререже себи вене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то завршило?

СВЕДОК "2": Завршило је се када је показао на Омера Окановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да он има оружје?

СВЕДОК "2": Да. Омер Окановић је изведен напоље, чуо је се рафал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је извео?

СВЕДОК "2": Извео га је Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се Зокс вратио па се чуо рафал или је и он?

СВЕДОК "2": Чуо је се рафал и не знам више. После је изведен и Мустафић Алија. И он се није вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана или?

СВЕДОК "2": Истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега, да ли сте видели?

СВЕДОК "2": Не знам да ли га је Зокс, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се чуо рафал, да ли је Зокс био ту са вама или не?

СВЕДОК "2": Био је вани. Извео је и овога Алију. Обадвојица су ексхумирана. Њих је у гепек од неког аута, не могу тврдити тачно којег, утоварио Халиловић Неџад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам то Нецад причао?

СВЕДОК "2": Јесте, били смо заједно, био је међу рањенима, били смо заједно осам месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам рекао Нецад, ко му је рекао да то уради?

СВЕДОК "2": Није то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био Нецад напољу када се чуо тај пуцањ?

СВЕДОК "2": Њега, Нецада су исто тукли толико, да му је била напукла лобања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су га тукли?

СВЕДОК "2": Тог истог дана и онда је изведен вани и тамо је тучен и онда су ова двојица изведена и убијена, вероватно, док су ексхумирана. И он је морао њих утоварити у гепек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако повређен?

СВЕДОК "2": Он је то испричао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели ко је тукао Нецада Халиловића?

СВЕДОК "2": Сада са сигурношћу не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он рекао, ко је убио Омера и Алију, да ли је он то видео?

СВЕДОК "2": Није ништа о томе говорио, само је рекао да их је утоварио у гепек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је утоварио?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А том приликом, кажете, Зокс је Алмира тукао, па је извео Омера?

СВЕДОК "2": Да, и Омера извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко са Зоксом том приликом или је он сам извео Омера, да ли се сећате?

СВЕДОК "2": Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била некада нека ситуација да је неко изведен, па да сте чули да неко виче, бежи, па нешто пуцање напољу, вани, нешто?

СВЕДОК "2": Па, то је ситуација, то сам чуо, али сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога, шта сте чули?

СВЕДОК "2": Чуо сам да му је неко рекао, бежи и да је рафал био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је неко причао, или сте Ви чули, то бежи?

СВЕДОК "2": Не, то сам чуо од овога Халиловића, да му је рекао неко, бежи и онда је рафално пуцао, као, готово га је преполовио по леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, не зна ко је то био?

СВЕДОК "2": Није ми рекао или ми није остало у сећању, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је неки стражар напољу убио некога или да сте чули такву неку причу?

СВЕДОК "2": Стражар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неко од стражара да је убио некога?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било покушаја бекства из Дома?

СВЕДОК "2": Из Дома?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "2": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко пробао да бежи?

СВЕДОК "2": Није, мене је наговарао овај Омер да када изађемо, када изађемо у УС, мала нужда, док смо још могли излазити, јер је било једно време да нисмо

могли излазити, па смо вршили и велику и малу нужду унутра, наговарао ме је да се сакријемо на овај, када изађемо у WC да се попнемо на ове греде, јер је био дрвени неки кров од WC, да се ту сакријемо и да сачекамо ноћ и да бежимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Омер Окановић?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте то хтели?

СВЕДОК "2": Не, рекао сам, где да бежимо, тамо Србија, овамо шума, држе они, да смо ловци па да знамо пут, не знамо ни пут, ни где би, само би залутали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто, ако знате, да ли је било неких можда размена, да је на пример, неко извео некога и да је тај неко данас жив и да сте чули да га је неко разменио?

СВЕДОК "2": Било је размена, не знам, нисам Вам одмах, прије, ја не знам, пре него што је Зокс ушао први пут, била је размена четворице људи, уствари, тражили су петорицу, али то пето име није било са Дивича и није нико отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, четворицу су?

СВЕДОК "2": Четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио, ко је дошао?

СВЕДОК "2": Дошао је неко у маскирном, војне полиције, са белим опртачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био неко од ових?

СВЕДОК "2": Не, неко је непознат био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК "2": Каже, чита имена Бојић Хасо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он баш чита имена?

СВЕДОК "2": Да, овај се јавља, каже, изађи, Муратовић Мурат, јави се, изађи, Омер Бикић, јави се, изађи и Тухчић Јакуп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тухчић?

СВЕДОК "2": Тухчић Јакуп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакуп?

СВЕДОК "2": Да, и онда пето име чита, али није био нико од нас и они су живи сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада имали прилике после са њима да причате, са Хасом и са Муратом?

СВЕДОК "2": Па, јесам, али прича да су им одмах ставили неке црне вреће на главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам они кажу?

СВЕДОК "2": Да и да су их одвели до каменолома више Дивича, према једном селу Јошаница, ја мислим, тако. И шта је даље, даље шта је било, нисам баш улазио, да су их пустили неки леш да пренесу, једног од њих, да пренесе леш до овога војног полицајца и онда ће их све пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле да пренесу?

СВЕДОК "2": Па, било је можда на, нека линија разграничења је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је неки леш који је био?

СВЕДОК "2": Да, од српског војника некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да они узму?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да их пусте?

СВЕДОК "2": Да он узме, један човек, ја мислим Хасо Бојић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да узме леш?

СВЕДОК "2": Дао му је колица нека, нешто, да га на нешто натовари и да га довуче тај леш. Међутим, он се није вратио. Неки дед је био ту случајно, каже, однекле

изашао доле из, ту има речица једна, из корита реке изашао и он га замолио, тако да он оде уместо њега, да однесе тај леш. И он је однео и ову су тројицу пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда значи Хасо и ова тројица су?

СВЕДОК "2": Живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ослобођени?

СВЕДОК "2": Да, живи су, тако су ослобођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешли на територију?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли су Вам причали, да ли су сазнали како баш њих четворица а не неки други?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих одабрао?

СВЕДОК "2": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали нека познанства, неке везе у полицији, негде, од неких важнијих људи?

СВЕДОК "2": Нису, Хаса Бојић је био, Бојићи су били имућни људи, не знам, али изгледа да није по томе, не знам, можда и јесте. А ови нису баш били тако, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је знао да сте ви ту, у логору?

СВЕДОК "2": Па, знао је, читав Зворник је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате да је знао читав Зворник?

СВЕДОК "2": Па, сазнао сам од докторице Наташе која је долазила да нас два, три пута превије, када смо ми враћени из Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Видовдана, је ли то?

СВЕДОК "2": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то после Видовдана, када сте изашли?

СВЕДОК "2": Када смо враћени из Дома културе у Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК "2": Она је дошла са две сестрице и каже, нису знале да ли да улазе, јер чуле су шта је било са нама и мислиле су да смо ми сви људи, да смо полудели од тих догађаја и каже овим речима, «то зна читав Зворник».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наташа каже?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали, како се то десило да ви тамо будете месец дана, да вам се то све?

СВЕДОК "2": Нисмо, она нам је превила неколико пута, узела нам штеку, две цигара и нисмо се више ни видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донела вам?

СВЕДОК "2": Да, њих три су сакупиле паре и купиле цигаре и донеле нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам неко долазио некада ту у посету, јел неко покушавао да дође до вас? Да ли то имате информацију?

СВЕДОК "2": Па, покушавао је Репић опет да уђе, али ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислила сам док сте били у Дому?

СВЕДОК "2": У Дому?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од блиских или неко да је покушавао нешто, контакт да оствари са вама? Јел неко улазио, осим ових стражара који ту чувају?

СВЕДОК "2": Једном је излазио овај Тухчић, не Тухчић, Пашић Хасан у овај кафе «Јединицу», јер се знао са овим, па отишао да попије кафу и тако, ракијицу и шта ја знам. То су били контакти. Било је људи који су из оног отвора бацали цигаре, али

увек када добијемо цигаре, увек фасујемо, увек је био један Ђовани који је, не знам одакле је, тако су га звали, Ђовани, имао је неку, неки, само је нож неки носио и нека кљешта, нешто, није имао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај припадао овој групи о којој сте причали?

СВЕДОК "2": Никоме није припадао, он је био ту као неки, шта је био доушник, шта је, не знам, да, или када год се ми насмејемо или нешто, у таквој ситуацији, када леже мртви поред нас и неко баци цигаре и одмах неки почне, нека прича, неки виц и одмах почне смех. Можете замислити, ту мртав лежи и он увек када год ми добијемо цигаре, чим добијемо цигаре, ми смо били расположенији, јер је цигара значила више него храна. И он је увек звао и увек је неко од ових група долазио да нас туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он то знао?

СВЕДОК "2": Он је ту ходао, шетао, седео, увек пред том «Јединицом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Ђовани?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он ту неки мештанин или из Србије?

СВЕДОК "2": Вероватно, вероватно је мештанин, не знам, имао је неки комбинезон, сећам се, био сам у војсци, то као механичар за ове мотогусеничаре, тако неки радни, није као ово, бледозелени неки комбинезон из једног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за неког Кобру? Да ли је такав неки са тим надимком улазио?

СВЕДОК "2": Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некада да је тај ушао?

СВЕДОК "2": Улазио је, али се не могу сетити његовог лика. И он је исто ударао. Мени се чини да је имао косе очи, личи онако као на Кинеза, не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Кобра?

СВЕДОК "2": Да. Осим ових ситуација што сте причали да је Торо углавном волео те паре да узима и то, јел вам некада још неко из те групе тражио паре или нешто да?

СВЕДОК "2": Па, први пут је тражио Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте рекли две хиљаде?

СВЕДОК "2": Да. Претраживали су, пре свих ових догађаја, дошла је једна група, неки Нишки, неки локални онде. Знам му надимак Робе и било је њих можда још десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од ових?

СВЕДОК "2": Са неким пушкомитраљезима, нико од ових није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

СВЕДОК "2": Наредили су нам да изађемо вани у двориште, да нико ништа не оставља своје испод, јер је било вруће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК "2": Да, цемпер или нешто где је лежао, ако нађе да неће добро се провести, ако нађу нешто да је сакрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да изнесете напоље?

СВЕДОК "2": Да, и онда смо ми улазили, прегледали су све, прегледали и нашли су код овог једног Муратовић Ахмета. Њему је потурио испод, нашли му паре неке, динаре, не знам, оставио, сакрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо унутра?

СВЕДОК "2": А потурио му овај његов што је лежао до њега, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да је овај оставио?

СВЕДОК "2": Па, да, као мислио је, остаће тако, шта ја знам. А ми смо тамо претресани вани и свако ко је имао личну, имао злато, имао сребро, имао сат, имао паре, морао је у једну кутију убацити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред, значи?

СВЕДОК "2": Да и улазити онда унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам некада, Вама лично, тражио паре овај Лопов? Репић, кажете, није?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то касније, када је тражено тих пет хиљада, јел Торо био сам када је, кажете, тражио пет хиљада или су били са њим још неки?

СВЕДОК "2": То је било, тај догађај, када доле тај Репић и Лопов и Пуфта, ударају све редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, тада је он тражио?

СВЕДОК "2": Да, а он је горе, то је исто гужва, галама, стисли се једни уз друге. Он виче, ти овамо, оно беже да се сакрију тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда каже, овај ми је обећао?

СВЕДОК "2": И онда, махинално на мене, обећао, нисмо никада ништа ни причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је овај изведен?

СВЕДОК "2": И онда је рекао овај, ја имам овога друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бикић Нурија?

СВЕДОК "2": У Чelopeку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је изведен?

СВЕДОК "2": Одведите ме код њега, можда ће ми дати те паре. И није се вратио, он је ексхумиран и Изет је исто, није му тражио паре, али му је пуцао и колено или му је тражио паре, не сећам се. Знам да му је пуцао у колено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било после са Изетом?

СВЕДОК "2": Па, рекао сам Вам. Рекао је, води, неке од својих ко је био са њим, води га у болницу, знаш где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после?

СВЕДОК "2": Ништа више. Овај Изет је ексхумиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се пута још то дешавало после Бајрама до овог Видовдана?

СВЕДОК "2": Сваки дан је било то, сваки дан уђе неко, туче, дођу у два, три сата увече, колико је било већ. Увек је био мрак, онда не знаш, да ли је дан или ноћ. Вруће је било, не могу се прозори отворити. Дођу пијани, одакле дођу, не знам, испребијају неколико, опет оду, дођу, друга група, устај, ланац се чује, устај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је дошао Видовдан, шта се то десило?

СВЕДОК "2": Пре тога смо добили забрану да излазимо ми, неко је наредио да уопште не смемо да излазимо вани. Ко је то стражарима рекао, јер је, каже, улетеће тада неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било тих стражара, да ли сте Ви могли да видите?

СВЕДОК "2": Ја сам овога видео и знао сам Драгана неког из Тршића, Драган Мали, који је после био чувар исто. Звали су га Драган Мали, јер је био и Драган Велики, нисмо знали презиме, па један је био висок, један мањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражари?

СВЕДОК "2": Да. Био је из Тршића, стражар је био ту у Чelopeку, а био је и стражар у Суду за прекршаје, и он и овај псеудоним «П».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Милош, на пример, Јовановић, да се Ви сећате, стражар?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био, јел био неки главни међу тим стражарима, неки командир страже? Да ли је такав неки био?

СВЕДОК "2": Па, вероватно је био, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви да знате?

СВЕДОК "2": Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Цвијетка Јовића, полицајца?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био ту нешто надлежан?

СВЕДОК "2": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А Среду Вуковића сте поменули малопре, рекли сте да вам је он био командир када сте били у Суду?

СВЕДОК "2": Да, он је, о њему сам чуо да је неке спасио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули?

СВЕДОК "2": Када сам ја пребачен био у овај доле Суд за прекршаје. Нас нико апсолутно нико није дирао до 08. јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суду?

СВЕДОК "2": Да, 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви у суду били све време до 08. јануара?

СВЕДОК "2": Да, били смо од, који је, крајем јуна, да ли је 29., 30., не знам, када смо пребачени, рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту вас нико није дирао?

СВЕДОК "2": Нико нас није дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био командир?

СВЕДОК "2": Ту је био Средо командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за то време?

СВЕДОК "2": Он је смењен, он је смењен пред Нову годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993.?

СВЕДОК "2": Да. Дошао је неки, кажу Сарајлија да је био, јер га нису волели ни ови стражари. Био је ту неки из Роћевића, сада, Милутин, кажем, нису га волели уопште нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог новог командира?

СВЕДОК "2": Да, глумио је нешто, ја не знам. Он је одмах први дан ушао и нама рекао, устајте, каже, није ово овде излежавање, каже, устајање у шест, као војска, поспреми своје прње и нема више лежања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су сменили Среду, да ли се зна?

СВЕДОК "2": Наводно да је напио се у просторијама тамо где је и пуцао, шта ја знам. Тако сам од стражара чуо. А овога, овога што је дошао нови, тај Сарајлија из Централног затвора, кажу да је био крупан, одмах сам ноге његове, ципеле, колике су, јер је овај један што је био са мношћом затвореник, рекао, да извинете, усрао сам се од страха када сам му видео колика му је нога, мислио сам одмах ће ме ударити у стомак ногом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Сарајлија?

СВЕДОК "2": Да, тако ми је остао он упечатљив. Нисам га видео можда једном или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте боравили кроз до?

СВЕДОК "2": До 12. фебруара 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК "2": Онда сам пребачен у Батковић седам дана и онда сам, пошто нисам био регистрован, а они су сви у Батковићу били регистровани од Црвеног крста, онда сам пребачен, на Сремској Рачи размењен, размењен за Ђаково, у Хрватској. Онда сам у Хрватској боравио у болници и после Хрватске сам отишао у Аустрију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам испричајте, када сте Ви рањени, како је то било?

СВЕДОК "2": Па, било је 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо завршили са тим периодом до 28., до Видовдана? Још нешто да ли се сећате, специфично?

СВЕДОК "2": Не могу се ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "2": Сетити специфичнога. 28. негде у поподневним сатима, када је дошао ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел баш на Видовдан било?

СВЕДОК "2": Видовдан, он је, шта ја знам, он је говорио, слава, данас ми је Видовдан, тај Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао?

СВЕДОК "2": Да, запамтићете ви Видовдан, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе закључујете?

СВЕДОК "2": Да, да ли је пре био дан Видовдан или сами Видовдан, не знам, али углавном је, врата су била мало дуже отворена, јер, рекао сам малопре, да су врата била после тих премлаћивања и ових убистава и одвођења, да су била строго закључана и нико није излазио ни вани, нити су они улазили. И врата су била мало дуже отворена, када су унели ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана пре тога вам нису долазили? Да ли је било неко затишје?

СВЕДОК "2": Па, било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затишје неко?

СВЕДОК "2": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Видовдана?

СВЕДОК "2": Да, да, не сећам се колико дана, са сигурношћу, али било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада су била отворена због ручка?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви близу врата били или не?

СВЕДОК "2": Нисам био близу врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се догађа?

СВЕДОК "2": Онда је само, не знам неко, чуо сам од ових што су видели када он долази, јер се види од те «Јединице», ако су врата отворена, ко улази, да је узео аутомат од неког стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причају, то Ви не видите?

СВЕДОК "2": Да, нисам видео и ушао унутра. Е, видео сам га унутра са аутоматом и пиштољем. Одмах је наредио, сви уза зид. Сви смо стали уза зид, било нас је три реда можда у дужини, колика је дужина била, сада се не сећам тачно, тридесет метара, двадесет, тридесет метара и били смо као на «Л», тако. Мањи део је био овамо, а већи горе је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поређани?

СВЕДОК "2": Да, директ врата како улази. Рекао је, уза зид, запамтићете ви Видовдан и почео је да пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли из те пушке или?

СВЕДОК "2": Из аутоматске пушке више глава. Е онда је почео, почели су људи да падају. Онда у једном моменту је рекао, прелазите на ову другу страну и ја како сам пошао да претрчим, вероватно ми је нога била, јер је била прострелна рана, закачио ми је само нерв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том пушком?

СВЕДОК "2": И имао сам јаке болове, метак је прошао. Други двојица нису имали такву, имали су исту рану, али је погодила у кост и један је изумро истог дана, а други је изумро сутрадан, када смо ми требали поћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на које место Вас је погодио?

СВЕДОК "2": У десну натколеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надколеницу?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није погодила артерију?

СВЕДОК "2": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него нерв, кажете?

СВЕДОК "2": Нерв, оштећен од овог стопала и од великог прста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви пали или?

СВЕДОК "2": Па, јесам, пао сам. Имам ја овде негде, да ли Вам то треба из Хрватске када сам размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо узети.

СВЕДОК "2": Али, ово мени треба, то су ми оригинали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, копираћемо, копираћемо, па ћемо да сравнимо.

СВЕДОК "2": Ја сам пао. Видео сам пре мене када је пао овај Мустафа, Мустафа, Куљанин и онда је и мене погодило. Само сам осетио неку топлоту и пао сам, окренут њему леђима. Онда је он рекао, одох да попијем пиће, враћам се за пет минута, за мене нема рањених. Ја сам онда само помислио, да хоће ме бар погодити опет сада у главу да ме не мрцвари после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте били рањени?

СВЕДОК "2": И онда сам пао у несвест онда. Пробудио сам се, испод мене је лежао Алихоџић Бењамин, коме је мали стомак био сав изрешетан, умирао је. Ја сам се тада будио из коме, из несвести. Чуо сам Бикић Мехмедалију како виче, Мустафа, дај ми, каже, таблет за притисак, пуче ми глава, каже. Он је изумро тај дан. Убијени су, ја нисам видео, нисам се могао окретати, нисам видео, само сам чуо те, када је неко нешто говорио, био сам свестан, али нисам видео ко је убијен, ко је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви тада нисте могли да реагујете?

СВЕДОК "2": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити да видите, ко је све убијен?

СВЕДОК "2": Видео сам када је Чормеших Обрахим остао, када смо ми кренули, то је било сутрадан. Неко је бацао, нечим су нас превијали, чуо сам да је неко бацао одозго завоје, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви могли да видите том приликом, ко је тела износио, шта је ту било

СВЕДОК "2": Не, нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "2": Знам само ко је убијен од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још колико, та ноћ пролази ту?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете те ноћи?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сутра, да ли исто остајете ту или?

СВЕДОК "2": Не, сутра долазе аутобуси, да ли један или два и возе нас пред исти онај сокак, што је од аутобуске, води према СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас тамо сада доводи, прати или?

СВЕДОК "2": Мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, уопште све вас?

СВЕДОК "2": Не знам, јер сам ја у току вожње пао у несвест једном и када сам изнешен, опет сам, јер ми је ова нога била по цести се вукла, не знам, па сам, не знам, нисам ни осећао бол, не знам и пао сам и тада у несвест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чега се после сећате, када сте дошли?

СВЕДОК "2": Сећам се собе где нас двадесет лежи рањених. Била су још двојица, али они нису у истој соби били, јер су били лакше рањени. У тој соби лежимо дан, два, три, док није дошла ова Наташа докторица, једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је она дошла, да ли знате, ко је њу известио?

СВЕДОК "2": Не знам ко је позвао, ко јој је рекао, она је дошла три пута, више није, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Вас превијала?

СВЕДОК "2": Да. Превијала нас је. Отишла је, три пута је долазила, тако. Ми смо били ту, лежали. Ови остали здрави што су били, били су у другим собама, било је пет или шест соба је било, са ове стране три, са ове три. Био је један WC и била је тамо остава, архивска од суда, јер сам ја после, у међувремену, читао те неке предмете, знам шта је било, онако из досаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су Вама остале неке последице од тог рањавања?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве?

СВЕДОК "2": 60% инвалид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сада, Ви ту кажете, остајете? Јесте Ви видели када су ови неки одведени у Батковић раније, пре вас?

СВЕДОК "2": Па, видео сам када су отишли, они су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што су ту били?

СВЕДОК "2": Да ли је ушао Вуковић Средо тада и рекао, сви здрави који су, спремите се, идете даље. И они су изашли. Онда је остао Халиловић Нецад, остао је Кавазбашић Хашим, Пашић Џемал, Пашић Мехмед, они су браћа, од Пашић Мехмеда је син убијен у томе, у овоме убиству 28., остао је Ефендић Аднан, који је имао одсечен прст, остао је Капичић Идриз, Капичић Ефраим, Капичић Мурис, Идриз и Мурис су браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Енес?

СВЕДОК "2": Енес Чикарић је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао ту као рањени?

СВЕДОК "2": Да, да. Остао је исто овај Цихић Мирсад, Атлић Сенад, отац и син Мустафић Шабан и Мустафић Дамир, остао је Топчић Исмаил, који је једини пронађен, ексхумиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је ексхумиран?

СВЕДОК "2": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви остајете, а ови одлазе, је ли тако?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, колико вас је укупно из Дома културе, од оних првобитних 163, што сте стигли, превезено овамо у суд?

СВЕДОК "2": 101 ја мислим. Неко је бројао, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ови одлазе?

СВЕДОК "2": Ја знам да су од нас, нас 20 је остало. Од тих 20, двојица су изумрла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену?

СВЕДОК "2": Да, овај Фејзић Мухарем, уствари, право му је име Узеир, а зову га Мухарем. Он је био рањен у главу и увек се жалио да му је глава врућа и лежао је на једној цеви од радијатора која је била хладна. У десну страну је био рањен. После извесног времена, лева страна му је отказала и негде почетком августа је изумро. Онда Вејзовић Хазир, који није био са Дивича, он је био ожењен из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је ту умро?

СВЕДОК "2": Он је исто ту, пре умро него Мухарем, а нисмо знали где је био рањен и онда када је умро, нашли су му да му је негде испод пазуха ушао метак и отишао на кичму и он је био, обадве ногде су му биле отказале пре него што је умро. Не знам и овај, убијен је доле Кулин Един. Он није исто из Дивича био. Он је био, он је причао нам после да је депортован из Аустрије у Југославију, јер је тада имао југословенски пасош, у Београд. Из Београда су га довели у Зворник. У Зворнику га је довезао један полицајац на Дивич и каже, ево вам, овај момак је из Високог, никога не зна, доле га туче ко стигне, где је био затворен, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао у суд?

СВЕДОК "2": У?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао?

СВЕДОК "2": Не, он је убијен у овој групи, 28. у Челопеку. Али причам како је он дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је уопште дошао ту, да.

СВЕДОК "2": Он је дошао тако што је депортован у Београд, из Београда га пребацили у Зворник, у затвор. У затвору га је овај полицајац што га је довезао, каже, у затвору га свако туче, ви сте овде сви Муслимани, најбоље му је да буде са вама, неће га бар тући нико. И тако је остао са нама и тако је са нама отишао из Дивича и тако је убијен у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на Дом, како је било сада у том суду?

СВЕДОК "2": У суду је било, храна није била добра, није било нормално, али нико нас није тучао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било упада, неких покушаја?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко покушавао ту?

СВЕДОК "2": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу да је и ту неко покушавао да?

СВЕДОК "2": У почетку док су они били, ови сви здрави, да су покушавали Жућо тај или овај, тражио паре неке од овог једног месара, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Жућо?

СВЕДОК "2": То су први дани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тај Жућо, онај од почетка, што причате?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај Жућа ушао некада у Дом, тај за кога причате раније?

СВЕДОК "2": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? А ту у суду, јел било купања, јел било неке хигијене, воде?

СВЕДОК "2": Ништа, ништа, сви смо се били заушљивили, Мухарем Фејзић овај Узеир, што је изумро, имао је густу косу и не знам ко нам је дотурио чешаљ, па то је било хиљаду гњида када га чешља, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте били у Дому, да ли је било купања, да ли је било неке хигијене?

СВЕДОК "2": Нема ништа, ничега. Доле су се заушљивили, па то је текло свих тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешло и овамо?

СВЕДОК "2": Током свог тог времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тамо није било ни купања, ничега?

СВЕДОК "2": Не, у овоме Суду за прекршаје, исто није било ништа, било је воде хладне, било је купатило, био је неки стари решо, који је Капичић Мурис поправио, па смо некада грејали воду, сналазили се. Некада када је он на стражи, псеудоним «П», пусти овога Цихића Мирсада, фол, да му неку корпу, да да баци смеће, пред СУП, јер је СУП одмах преко пута, у контејнер да баци смеће, а он, уствари, накупи опушака, ако су мокри, осушимо их на овом решоу, смотамо, онда када запалиш, одмах падаш у несвест, то је одмах, ем гладан си. Имали смо доручак, може се рећи, добар је, јер увек је било четврт хлеба, увек је било паштета на два дела или неки већи нарезак, на три, четири, пет делова, не знам, јаје једно, а онда било је, не знам сада, шта сам мислио рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нешто кувано, да ли је било? Кувано, да ли је било?

СВЕДОК "2": Да, да, за кување. Увек долазило је, али чешће пута је долазило у мањерци, увек је долазило у мањерци, али више пута је била укисела храна, јер је излазила она пена из хране. И онда ми, некако је грашак, отворимо ту мањерку, узмемо грашак и заперемо га тамо водом и једемо и онда по целу ноћ сви трчимо у WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тада била врућина, то је био јули месец?

СВЕДОК "2": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било, топло?

СВЕДОК "2": Претопло је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и тај «П» сведок, јел и он прешао овамо са вама у суд?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас ту чува?

СВЕДОК "2": Да, он је неколико пута нас пуштао да наберемо жаре за чаја и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су ови отишли, после неког времена, кажете ови здрави?

СВЕДОК "2": Да, они су отишли можда петнаест дана после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сада ту остајете и кажете, нико вас не дира, све до уочи Вашег рођендана?

СВЕДОК "2": Да, 08. јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тада догодило?

СВЕДОК "2": Тада улази тај Сарајлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сада нови командир?

СВЕДОК "2": И прави списак и онда каже, Топчић Исмаил, 1957. годиште, каже, моја каже генерација, а и Смаил је рекао да не може са сигурношћу рећи, али му се чини да су заједно служили ЈНА, он и тај што је дошао за новог командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исмаил који је ексхумиран?

СВЕДОК "2": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он прозове тако?

СВЕДОК "2": Он тако је прозвао и каже, нема више излежавања, од сада се иде на рад. Какав рад, ми никада нисмо ишли, никада нас нико није терао, сви рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел он сам Топчића прозвао?

СВЕДОК "2": Не, све је он нас потписао, али је на његов датум, годину рођења, каже, моја генерација. То је рекао само, није рекао, ни Топчић Исмаил ни, када је овај њему давао податке, Топчић Исмаил, 57. годиште, каже, моја генерација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава?

СВЕДОК "2": И онда је пописао све нас, каже, ја сам нови управник, код мене нема излежавања. Од сада се иде на рад. Ми нико никада није ишао на рад. Они нису се сви били ни опоравили. Сви су углавном могли ходати, али неки су имали руке повређене. Једино ја нисам могао ходати, нормално, само сам се могао ослонити на прсте и опет одмах после на леву ногу и тако. И онда 10. јануара улази псеудоним «П» и каже, идете на рад. Мени тада није било, али сада ми је чудно, јер никада ми нисмо ишли на рад, а и ови што су ишли на рад, увек су доручковали пре и онда су отишли, а ми нисмо тада доручковали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ишли су ипак неки на рад?

СВЕДОК "2": Ови горе у «Новом извору», било је њих педесет у «Новом извору» затворених у управној згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У исто време када сте ви у суду?

СВЕДОК "2": Када смо ми у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "2": У управној згради, не у фабрици доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ви рањеници нисте ишли?

СВЕДОК "2": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то први пут се дешава?

СВЕДОК "2": Први пут. И онда излазимо према овом, према «Новом извору», управној згради, улазимо у приземље, у једну већу просторију, не знам можда двадесет квадрата, петнаест, двадесет, нас 18. Био је неки Хамзабеговић кога су ухапсили, шверцовао цигаре са њима и онда се напио и не знам нешто је направио и онда су га довели ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изабрали баш вас осамнаест?

СВЕДОК "2": Само нас је осамнаест било у тој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све вас, као идете на рад?

СВЕДОК "2": У тој соби, све, да, све нас. А у другим собама, наша соба је била и откључана. Ми смо могли ићи у WC када хоћемо, а ови други су били закључани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да су само рањенике изабрали?

СВЕДОК "2": Да, осамнаест рањеника, али је било још ту тројица, четворица људи. Био је исто неки из Новог Села, један Дедић са Снагова, кога су ухапсили, наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био рањен или није?

СВЕДОК "2": Не. Они су после ту, они су ухапшени можда у септембру, октобру, не знам 1992. године. Био је Халиловић Љутво неки из Новог Пазара, дошао је пред Божић онај, 25., ваљда је тада имао одмор у Немачкој радио, дошао је некоме да донесе неке ствари у Јању и они су га из Јање ухапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо код Бијељине?

СВЕДОК "2": Да, довели га у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту у затвор?

СВЕДОК "2": Ту су му узели ауто, «Мерцедеса» и не знам, све и он је ту затворен, Халиловић Љутво и он је отишао са њима. Био је Салиховић Салих који је радио некада као трговац на Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ви сви идете у ову другу зграду?

СВЕДОК "2": Да, било нас је 20, укупно 25, значи нас 18 и њих је било ту, шест, седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај «П» вас доведе?

СВЕДОК "2": Да. И каже, обуците ове униформе, биле су чохане, плаве оне старе, полицијске униформе. Није било за све. Било је можда пар, десетак можда, обуците каже, за кога има, нека обуче, хладно је, шта ја знам. И онда ја њему говорим, ја не могу, не могу да ходам, не могу ићи на рад. Каже он мени, мораш. Па, не могу, мораш. Ја њему трећи пут, не могу да ходам, каже, а онда у томе моменту наилази «Голф», видео сам само предњи део «Голфа», видео сам да је полицијски и видео сам да је неко седео у њему. И он излази ту и каже, ево овај не може, не може да хода, не може да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај «П» каже?

СВЕДОК "2": Да, а он њему одговара, каже, нема везе, узми некога горе из «Новог извора», из управне зграде, горе на задњем спрату су били затворени. А онда се јавља неки малолетни из Власенице, јер је било ту малолетне деце из Власенице затворени. Не знам какав им је пут био, откуд ту. Јавља се добровољно, јер је мислио да се иде на рад стварно, а ко је ишао на рад, могао је добити и цигара, наћи некога, у Зворнику срести и тако, да добије цигара или нешто. Онда аутобус, када смо ишли према томе, видео сам минибус, јер моја фирма је пре рата имала исти тако минибус, колико је сидишта, 20, 25, ја не знам тачно, да је био окренут према излазу, а тај излаз је водио или према Дивичу или је могао приобалним путем ићи за Каракај, у супротном смеру. То је све што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су ушли?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви?

СВЕДОК "2": Отишли. Ја сам онда пребачен у тај «Нови извор» горе. Видео сам многе, видео сам Хаџиавдић Адмира којег познајем, видео сам некога Мустафу, не знам, било их је 30, 40, био сам ту сат, два и опет су ме вратили доле самог, сам сам остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови, да ли се вратише?

СВЕДОК "2": Нико. Онда наилази сутрадан овај Драган Мали, каже мени, откуд ти ту, твоји су отишли у размену у Тузлу за пет српских полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови јуче?

СВЕДОК "2": Да. Ја гледам, не знам, да ли сам толики баксуз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислили сте да су они отишли у размену?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко од њих појавио међу живима после?

СВЕДОК "2": Никада, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нађени негде?

СВЕДОК "2": Само тај Топчић Исмаил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исмаил је нађен?

СВЕДОК "2": Да. Е онда био сам сам доле до 12. фебруара, мене нико није ни малтретирао, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте, практично, једини затвореник остали ту?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада је командир био овај Сарајлија, није више био Средо?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви вратили у своје место где сте живели пре, у Дивич?

СВЕДОК "2": Сада'

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, после рата, када сте?

СВЕДОК "2": 2002. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали некада после тога Брану Грујића?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Никада? Јесте Ви икада сазнали или питали некога?

СВЕДОК "2": Па, било је једно годину дана, није нико ни силазио у Зворник, били смо изоловани, нико није смео сићи, јер ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, после рата када се завршило?

СВЕДОК "2": Да, да. Нико, можда годину дана, нико није ни силазио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви сазнали икада, ко је вас ту држао, ко је био газда од тог логора?

СВЕДОК "2": Никада нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте покушавали нешто да сазнате?

СВЕДОК "2": Неће нико да прича, имам једног пријатеља који је био неки војни полицајац, поручник, али о томе не жели да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин?

СВЕДОК "2": Само површно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има питања?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Можете да ми се вратите на онај 26. мај, када су мајор Марко Павловић били у Дивичу и тај Жућа са неком својом групом. Када вам је Марко Павловић рекао, ја сам учинио све да ви останете, али не можете. Јел он објаснио нешто, због чега ви ту не можете да останете, о чему се ту ради, ко је то њему рекао да ви не можете да останете?

СВЕДОК "2": Не, није ништа објашњавао, само је рекао тако, ја сам покушао све, ви не можете ту остати. Жене су почеле плакати, овај Жућо као по наређењу се створио однекле иза леђа и почео пуцати рафално у зрак.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А по чијем наређењу се Жућа створио и почео пуцати иза леђа?

СВЕДОК "2": То не знам, можете претпоставити.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А како је Вама то деловало, тај однос мајор Марко Павловић и тај Жућа? Јесу они ту били заједно наступали или?

СВЕДОК "2": Тај Жућа је био у «Видиковцу», стационарао се ту, а Марко Павловић је долазио готово сваки дан. Долазио је једном чак, обишао је мог брата у једној кући, као рањеног.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А том приликом када су се појавили обојица и када су били ту, како је Вама ту деловало, ко је ту, јел ту неко некоме ауторитет или?

СВЕДОК "2": Па, не знам, ако може бити обичан војник, официр ауторитет, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тај Жућа је био обичан војник?

СВЕДОК "2": Да. Никакве није имао чинове.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел сте Ви размишљали да је тај Жућа испод Марка?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А, реците ми, кажете, појавио се Жућа и нека Жућина група. По чему су се они разликовали, откуд Ви знате да је та група Жућина група? Јесу они нешто имали униформу другачију неку или?

СВЕДОК "2": Па, имали су другачије, маскирне униформе и били су увек, увек су били заједно они, увек су били заједно и увек су били у «Видиковцу» ту стационарани.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли из те групе после препознајете неко лице да је после долазило у Челопек?

СВЕДОК "2": Не, једино је овај Жућа долазио у Суд за прекршаје, када смо ми довежени рањени и ови преживели.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То када је Жућа долазио у «Нови извор» да изведе тих једанаест људи, да ли је он то био сам? Да ли је био још неко са њим?

СВЕДОК "2": Био је.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Те добровољце неке?

СВЕДОК "2": Био је, да, била су двојица, тројица са њим.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези оног, кажете Брано Грујић два пута долазио?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези оног другог његовог доласка, само мало прецизније, са ким је он тада други пут дошао? Он је вама рекао, овде нисте безбедни, преместићемо вас на неко друго место. Да ли је био сам, да ли је био неко са њим?

СВЕДОК "2": Био је неко са њим, али не знам ко је.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК "2": Нисам знао, знао сам Брану Грујића, али га нисам знао по имену, знао сам га по лицу.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Знали сте га по изгледу?

СВЕДОК "2": И онда су рекли, то је, када је први пут дошао, то је Брано Грујић и онда ја знам, знам онда ко је, знам да је имао пекару своју, да има, не знам, да је био инспектор у општини, неки комунални, не знам шта је.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И после колико дана се после други пут појавио?

СВЕДОК "2": Убрзо можда, можда два дана. То је било убрзо.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта рече, да ће на неко безбедније место да вас?

СВЕДОК "2": Пошто овде вам свако улази, ето видите, одвели су вам и ових једанаест, мораће, боље да вас изместимо на неко безбедније место.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, он је знао да су тих једанаест изведено?

СВЕДОК "2": Ми смо му рекли.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекли сте му?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта је он на то прокоментарисао за тих једанаест?

СВЕДОК "2": Ништа.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли ће се нешто распитати за те људе, нису се вратили?

СВЕДОК "2": Ништа није рекао, није знао о томе, да ли није знао, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, добро, када сте му ви тада рекли, једанаест људи нам извели, сада их нема?

СВЕДОК "2": Да, па рекао је, ето, видите није вам ту безбедно, ми смо планирали вас изместити на неко безбедније место.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И после тога га више уопште нисте ни виђали?

СВЕДОК "2": Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми у вези овог првог вашег сусрета са овим лицима која ту улазе у Челопек, кажете, први пут су ушли Зокс и Пуфта?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јуче је један сведок био и он је спомињао да су тада први пут ушли Торо и Зокс. Да ли Ви сигурно разликујете, рецимо, та лица, да ли бисте са сигурношћу могли?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како је тај Пуфта изгледао, његова боја косе ме интересује? За Зокса сте рекли, има црну косу?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А тај Пуфта?

СВЕДОК "2": Био је крупнији.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је имао плаву или црну косу?

СВЕДОК "2": Смеђу.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Смеђу косу?

СВЕДОК "2": Више светлу косу, да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Ви сигурно не мешате њих двојицу?

СВЕДОК "2": Не, овај је био, Пуфта је био буцмастији, онако, као дебео, а Торо није био, Торо је био висок и витак.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А исто Зокс и Пуфта, сигурни сте, када описујете ове догађаје, који је ко?

СВЕДОК "2": Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми у вези овог Бајрама, Ви сте помињали Лопов, Пуфта, Репић да су били, да сте сигурни. Јуче нам је исто овај сведок спомињао да су том приликом били и Босанац и Торо и Зокс и да су њих двојица, односно сви они да су Капичић Сакиба и Пезеровић Заима тукли?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Ви нисте сигурни, не сећате се њиховог присуства?

СВЕДОК "2": Ту је било више догађаја, све у једном моменту.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Везано баш за овај Бајрам и ону бину?

СВЕДОК "2": Али више догађаја у једном моменту.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Истога дана?

СВЕДОК "2": Да. Ја сам видео оно што сам ја видео. Неко је видео нешто друго.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање, везано за ово лице које спомињете као Босанац. Када сте били у Окружном затвору у Београду Ви се њега нисте сећали, судији овом истражном, нисте могли да га ни опишете и рекли сте?

СВЕДОК "2": Па, једном сам га само видео.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Данас сте рекли да је он само једном био?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У Челопеку и да је том приликом тукао Вас?

СВЕДОК "2": Да, ја што се сећам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Што се Ви сећате?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Овај сведок јуче помиње његово присуство, Богами, више пута?

СВЕДОК "2": Ја се не сећам. Кажем Вам увек, у сваком догађају, сваког пута када су ушли, било је више догађаја, била је вриска, цика, галама, убијање, пуцање, свега. Како ћу ја, не знам када је дан, када је ноћ, не знам да ли је то филм или шта је, да ли је то истина, не знам шта је то више.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А, реците ми, сазнасте ли Ви тим лицима, коме су они припадали, ко је њима био неки надређени, командант, јесте ли размишљали о томе после ових дешавања или тада у то време?

СВЕДОК "2": Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте?

СВЕДОК "2": Само сам размишљао да не останем сам или да ме не изведу самог, јер је Репић спомињао и неки ражањ и неки колац и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно још имамо питања, али ја сам хтела мало да пустим и чланове већа. Ја још само нешто да Вас питам. Ово што колегиница каже, у овом записнику о препознавању каже да сте Ви рекли да се Ви не сећате, да сте чули за надимак Босанац, не шта је он радио, него пише, да се не сећате у Челопеку да сте чули за надимак Босанац, то је било у понедељак, а сада кажете да сте чули и да се сећате те једне ситуације'

СВЕДОК "2": Не, ја сам рекао, можда је он тај, тај Босанац, да су га звали Босанац, тај са овим описом, висина до 170 цм, млад, можда и малолетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је питао истражни судија да опишете оптужене, Ви сте описивали'

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујић Брану, па сте рекли, црна коса, бркови, крупније грађен, па онда Поповић Бранко око 180 висине, витак, лепушкаст, па онда Торо, крупан, огроман, атлета, висок, развијен, лице више округло, па онда сте рекли за овог Лопова, врло млад, 17, 18 година и тако. Па, Зокса сте исто описивали, а за Босанца, па је рекао судија име Драгићевић Драгутин, Ви сте рекли, за надимак Босанац не сећа се да га је чуо у Челопеку. Испада као да никада нисте ни чули да неко улази са тим надимком? Па, сада то је разлика у односу на ово данас, па Вас то питам?

СВЕДОК "2": Па, не сећам се баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли код истражног судије или да сте чули?

СВЕДОК "2": Не сећам се да ли сам чуо то, тај надимак, али мислим да је тако изгледао као што сам Вам, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте касније чули?

СВЕДОК "2": Не, не сећам се да ли је он тај, да ли је био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Челопеку?

СВЕДОК "2": Да ли му је тај надимак, али сећам се ове фигуре, тог момка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, како сте повезали да је то баш онда Босанац?

СВЕДОК "2": Нисам рекао, вероватно је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК "2": Да, нисам сигуран, вероватно је он тај који ме је ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте причали о овом Зоксу и опису, рекли сте да, везано за опис, каже, нисте потпуно сигурни да се то односи баш на Зокса или на његовог брата, да сте чули да је био и његов брат, Зоксов ту у Зворнику?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је Зокс имао и брата, који је исто ту био?

СВЕДОК "2": Неки су помешали Зокса из Малог Зворника и овог Зокса, а овај Зокс је био тај. Из Малог Зворника је био плав, имао је брата, овај Зокс што је нама долазио је био црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црн је био?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви знате да је то тај, то што је радио, да је био тај црни?

СВЕДОК "2": Црни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био и неки тај плави да је долазио из Малог Зворника?

СВЕДОК "2": Ја се не сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нека два Зокса долазила, некада један, некада други? Да ли је била таква ситуација'

СВЕДОК "2": Не сећам се тога, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте нам причали, шта је радио Зокс и кога је изводио?

СВЕДОК "2": Ја сам рекао да неки мисли, нисам рекао да су била, ја сам лепо рекао, овоме што ме је питао. Ја знам да је Зокс црн, да је те висине и тако и шта ја знам, а неки други су говорили да је плав и да има брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај што сте га Ви описивали, јел тај радио оно што сте данас говорили да је радио Зокс?

СВЕДОК "2": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црни?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај причао као да је из Малог Зворника, тај Капетан?

СВЕДОК "2": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао босански или србијански, како?

СВЕДОК "2": Србијански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што се представио да је убио усташе?

СВЕДОК "2": Да, хиљаду усташа убио у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај исти што је после извео овога Суљу и ово што сте причали?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је постојао неки из Малог Зворника, па да је постојала могућност да неко помеша?

СВЕДОК "2": Чуо сам од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули?

СВЕДОК "2": Ја нисам, ја не знам за тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви таквог сте видели или не?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко од тих ту Ваших у затвору рекао да је видео и тог другог да је улазио?

СВЕДОК "2": Рекао ми је овај сведок «1» да је био такав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и такав неки био?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када да је био?

СВЕДОК "2": Да ли када је био оно одведен у Стандард пре него што смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Челопек нас занима, то Стандард нам није у оптужници, значи, у Челопеку, Ви не знате да је био неки?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете Ви сада овде у судници да погледате оптужене и да видите сада, да ли некога можете да познате или не? Јел можете да устанете? Хоћете да устанете, молим вас.

СВЕДОК "2": Торо, Зокс, Лопов, ово је Брано Грујић, овога не могу да познам човека, и овога знам, сигурно и овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог у црвеној мајици не знате? А оног у белој мајици?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, овога лево, са наочарима?

СВЕДОК "2": Њега не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите тамо, приђите.

СВЕДОК "2": То би могао бити Брано Грујић. Ово је Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел Вам личи или?

СВЕДОК "2": Да Вам ја покажем своју слику од пре осамнаест година па да видите да ли личим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам.

Констатује се да је сведок пришао месту где су оптужени устали, па је одмах показао на оптуженог Славковић Драгана и изјављује да је то Торо, одмах показује на Кораћ Ивана и изјављује да је то Зокс, а након тога, показује на Филиповић Синишу и изјављује да је то Лопов.

Након што му председник већа показује оптуженог Драгићевића у белој мајици, изјављује да га не познаје, а након што је боље погледао оптуженог Бранка Грујића изјављује да би то могао бити Брано.

Онда, сведок погледавши оптуженог Поповић Бранка изјављује: «Значи, онда је то Павловић.»

На питање председника већа, да ли је то онда закључивање, сведок изјављује: «Да Вам ја покажем моју фотографију од пре 18 година, па да видимо да ли бисте ме познали».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде, Ви сте то прецизно уписали, али када се тиче Марка Павловића, он је стајао на једном положају у судници и гледао га отприлике, више из профила и рекао, овог човека не знам. Па када је променио место, када га је гледао директно, онда је рекао, то је Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је окренут лицем и одавде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али променио је место, није ушло у записник да је променио место посматрања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, има и других сведока.

Констатује се да је претходно сведок пришао оптуженом Поповићу и рекао да га не зна, а да је након тога пришао више са леве стране, приближивши се оптуженом Грујићу и након што је рекао да би то могао бити Грујић, погледавши ближе оптуженог Поповића, рекао: «Значи, то је онда Павловић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само ево пар питања, господине «2». Ви кажете да, причамо о овом догађају, да ли је то уочи Бајрама или на дан Бајрама, баш нисам сигуран, да ли је то уочи Бајрама?

СВЕДОК "2": Који догађај?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Први овај, овај први велики догађај, рекли сте два велика догађаја, па сада да расчистимо, да ли је то на дан Бајрама или је то уочи Бајрама?

СВЕДОК "2": То је први дан Бајрама, они су рекли, крвави Бајрам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, то није уочи Бајрама него на дан Бајрама, први дан Бајрама?

СВЕДОК "2": Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Па сте говорили о томе и рекосте да је било што је било, да је неко наредио да скупите лешеве на камару, да је Алија Атлић још два сата крклао и тако даље, а и вама наређено да почистите крв?

СВЕДОК "2": Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И кажете да је камион «тамић» дошао после два сата?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да је тада неко наредио да петорица људи изађу и утоваре лешеве?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта се дешава за та два сата са Репићем, са овим осталим, где су они?

СВЕДОК "2": Они су изашли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, онда ко вам је наредио после два сата да се утоваре лешеве?

СВЕДОК "2": Не знам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да изађу ти, ти, ти и ти, њих пет да утоваре лешеве?

СВЕДОК "2": Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да се неко од њих вратио због тога?

СВЕДОК "2": Нисам сигуран да је неко од њих, могао је бити било ко од стражара, ко је дошао, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, то су могли бити и стражари?

СВЕДОК "2": Да. Тога се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко долазио тамо у Дом, дакле, за све то време од када сте ви у Дому, да ли је неко долазио тамо у Дом и тражио неке инжињере из «Глинице»?

СВЕДОК "2": Па, тражили су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се изведу?

СВЕДОК "2": Неку двојицу, тражио је Репић увек двојицу, два имена, Бобана, то је онај Бобан полицајац што је у Загребу га на утакмици Динамо-Звезда ударио Бобан ногом и добио је надимак Бобан и тражио је Жуну, надимак Жуна, који је радио у «Глиници», није био никакав инжињер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него, да ли је баш неко тражио инжињере из «Глинице» да се јаве, па да су они изведени и тако даље?

СВЕДОК "2": Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате тако што?

СВЕДОК "2": Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Капичићи, браћа Капичићи, да ли су они били људи образованији, да ли су имали факултетско образовање?

СВЕДОК "2": Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу? Да ли знате ко је Окановић Хасиб?

СВЕДОК "2": Да, и тај догађај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта нам знате рећи о њему?

СВЕДОК "2": Окановић Хасиб је сада у Аустрији. Дошао је, неко је дошао, нико од ових, дошао је неко са три имена, Халиловић Мурис, Ефендић Нурудин и Окановић

Несиб, е онда се јавио Хасиб, а Несиб је већ био одведен да истовари мртве, Хасиб, Несиб, гужва била, Несиба нема, овај слично има и отишао је Хасиб.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е, када се то дешава када је Хасиб тако изашао и данас је жив?

СВЕДОК "2": Дешава се после, јер је Несиб одведен да истовари лешеве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које?

СВЕДОК "2": Ове, 10.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ове од 10.?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је, када смо већ код тог 10., да ли је тада, том приликом, изведен један број људи, баш тај дан, да ли је изведен један број људи, наводно, на неко саслушање, испитивање?

СВЕДОК "2": 10.?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК "2": Ја се не сећам, могуће је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је по Вама, по Вама, по неком Вашем најбољем сећању, колико је људи тај дан убијено, 10.?

СВЕДОК "2": 10.? Десет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Десет?

СВЕДОК "2": Десет, пет одведено да истовари лешеве, петнаест је отишло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, петнаест је отишло?

СВЕДОК "2": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми имамо овде у списима једну белешку стражара о раду страже у другој смени за дан 10.06.1992. године, где извесни вођа смене Јовановић Милош, кога Ви рекосте не познајете, констатује како је по доласку у другу смену у времену од 14 до 22 часа, десило се да је без мог изричитог наређења, милиционер извесни Пантић Милорад отворио затвор, уз оружану претњу лица у војничкој униформи, који се представио тако и тако, као Жућин неки брат и још три војника, па су, дакле, по доласку у затвор, вршили су саслушање и са собом су одвели седамнаест затвореника под изјавом да их воде на даље саслушање?

СВЕДОК "2": Никада то није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То није, по Вама, ове констатације не би биле тачне?

СВЕДОК "2": То је нетачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте сачињавали, да ли сте ви унутар Дома сачињавали спискове живих и мртвих?

СВЕДОК "2": Сви, сви редом, усмено док нисмо дошли до нечега писменог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Док сте тамо у Дому?

СВЕДОК "2": Да, усмено смо сачињавали, овај каже, овако, овако, овако, онда онај други каже, био је и тај, и тај, увек је неко некога заборавио, усмено се преносило, док нису дошли до папира.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него, да ли сте сачињавали написмено, да ли сте сачињавали спискове, па то давали стражи, стражарима?

СВЕДОК "2": Ми?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да'

СВЕДОК "2": Ко је убијен и то?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, ко је убијен, које је бројно стање? Претпостављам да је то било неопходно и због њихових требовања хране за вас?

СВЕДОК "2": Могуће је, не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер нам један сведок рече, сада је више нисам сигуран да ли је то сведок «В» или сведок «1», сведок «1», да сте то радили свакодневно и да сте сачињавали свакодневно, дакле, списак, написмено и мртвих и живих и давали стражарима?

СВЕДОК "2": Ја се тога не сећам. Увек је било људи који су комуницирали са њима, неколико људи, као што је био Пезеровић Менсур, који је увек контактирао са овим Репићем, увек је са њим контактирао, јер је говорио екавски, овај, и њему је једино рекао, тебе ћу јединог оставити, а ове ћу све побити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви могли из свих тих дешавања тамо да закључите, ко тим људима командује, ту у Дому, дакле ту унутар Дома, не сада ко је њима сада тамо неки надређени, него ту унутар Дома, док су они у тим групама, где их има од три, четири, па и више горе? Рекли сте за неке тако да су били неки који су ту чували стражу, нису се ништа посебно експонирали. Ко је њима, том целином, ево, говорите о Тору, о Зоксу, о Репићу?

СВЕДОК "2": Једноставно уђу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли неко њима командује, по Вама?

СВЕДОК "2": Није, нико не каже, иди ти тамо, ти тамо, већ уђу и раде шта хоће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није се неко у том смислу истицао као неко кога поштују, не мора командовати формално, неко ко је неки ауторитет, кога се поштује?

СВЕДОК "2": Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа слично? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још пар питања. Када сте рекли да се овај Зокс представио, каже, ја сам Капетан Зокс, убио сам хиљаду у Вуковару и кажете имао је тај колт, јел нешто помињао, везано за тај, са буренцетом, пиштољ, како Ви кажете, одакле је то? Јел то нешто било, да ли сте чули нешто тако?

СВЕДОК "2": Нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Када сте били у суду, јесу долазили неки полицајци да вас нешто саслушавају, вас рањенике?

СВЕДОК "2": У суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, убрзо након што сте после Видовдана пребачени?

СВЕДОК "2": Нама у собу није нико, али могуће ови што су здрави били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Енес Чикарић био са Вама у соби?

СВЕДОК "2": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он нешто саслушаван, неки инспектори из Бијељине да су долазили? Да ли је Вама тако нешто познато?

СВЕДОК "2": Познато ми је по причи, сада рекосте, да су тражили Јахић Рувеида, званог Хоца, а уствари он је био ефендија наш, верски службеник, а они су рекли, Јахић Рувеид, звани Хоца, шверцер оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то тражио?

СВЕДОК "2": Сада када сте ме то питали, неко из Бијељине, а они су били отишли за Батковић, ми нисмо рекли да је отишао у Батковић, рекли смо да не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само да се вратимо, ја знам да је то за Вас потресно, само да се вратимо на браћу Капичиће. Нешто сте поменули, једно време су били везани и

шта се на крају десило са њима? Сведок јуче нам је о томе нешто причао. Да ли се Ви сећате, како су они одатле?

СВЕДОК "2": Одведени су, одведени су, живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је одвео?

СВЕДОК "2": Лопов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је то тако било?

СВЕДОК "2": Јер овога Ениза су тукли, малтретирали, јер је то био један момак леп, прелеп момак, звали су га Лепотане, ово, оно, не знам, малтретирали га због тога. Да ли су му били завидни, не знам, питајте њих. Није лепо бити ни леп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам сведок јуче да су само њих ударали палицама и неки федерима и тако даље и овог малог Ениза ногама и да су нека друга лица од ове групе извели и рекли, ајмо Капичићи, факултетлије, сви овамо, па да су онда они везани и да су их, јесте видели да је неко други њих тукао? Кажете, Лопов их је извео?

СВЕДОК "2": Да, тукли су их ко год је стигао од тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

СВЕДОК "2": Да, њих је било десет, петнаест увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок јуче што је био каже да су изведени напоље и да су једно време и лежали, али да не зна ко их је везао и да су то рекли или Зокс или Торо, ајмо сви овамо, а Ви кажете да сте видели да их је Лопов одвео напоље?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац неко питање да Вам постави. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих се само, ако може да нам појасни у Суду за прекршаје, имали сте више соба, да ли се свака соба закључавала посебно?

СВЕДОК "2": Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте хтели да идете у WC да ли је морало да се изађе из собе?

СВЕДОК "2": Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Излази се директно у WC или се излази у неку другу просторију, ходник, на пример?

СВЕДОК "2": Ходник, па WC.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту где су собе у којима сте ви били затворени, да ли је постојала још нека соба где није било лица из Дивича?

СВЕДОК "2": Биле су још, укупно је ту било шест соба, пет или шест соба, а у једној соби су била лица која нису била из Дивича, у једној соби су била два Србина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме, где је соба стражара? Где се налазе стражари?

СВЕДОК "2": Стражари су били у приземљу управне зграде «Новог извора».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви контактирате са стражарима?

СВЕДОК "2": Они само када дође храна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када хоћете да идете у WC, да ли има потребе да контактирате са стражарима?

СВЕДОК "2": Неколико дана смо били, су нас они пуштали, а после смо били ми откључани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Толико, хвала, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је сведок је рекао да је војска улазила 27. априла, видео војнике, ту има младих војника и тако даље, а каже са њима је био

мајор Павловић, он је моторолом звао и рекао, овде има много људи. Мене интересује, да ли је он то тражио неке инструкције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао само да је то чуо касније.

СВЕДОК "2": Не, ја нисам то директно чуо, ја сам то од других чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Каже да је мајор Павловић био на неком транспортеру. Јел то био оклопни транспортер, гусеничар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни то видео, па колега, нисте пратили, нисте добро проpratили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, шта му је онда рекао тај човек, тај ко му је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да. Ви сте од некога чули да се овај појавио?

СВЕДОК "2": Рекао је, има ли рањених, доведите их овде, возимо их у болницу Зворник, ко год је рањен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна да је био неки скуп код цамије?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Какав је то био скуп и када?

СВЕДОК "2": Скуп је био класични они војни, криви су стари, не знам оно ко је крив, увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био тај скуп у односу на пад Дивича?

СВЕДОК "2": Одмах, не знам тачно, углавном је био пре него што смо иселјени, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, после пада?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви присуствовали том скупу?

СВЕДОК "2": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сазвао тај скуп, да ли Ви знате?

СВЕДОК "2": Војно лице неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту био?

СВЕДОК "2": Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Дивичана?

СВЕДОК "2": Били су одрасли, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам се обратио?

СВЕДОК "2": Неколико војника је било, не знам тачно ко је се обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том скупу?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна ко се обратио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, шта је било са женама и децом који су издвојени на станици у Зворнику?

СВЕДОК "2": Отишли су за нас у непознатом правцу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је било са њима касније, јесу били живи и то?

СВЕДОК "2": Да, јесу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли размењени?

СВЕДОК "2": Не, они су пуштени од Црног врха да иду према Калесији. Од Црног врха до Калесије има тринаест километара пешке, пешке су ишли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај када је убијао људе, овај, Репић убио је Бикића, тако што му је ставио малокалибарску пушку и дигао га и тако даље, да ли је све тада из малокалибарске пушке, да ли је само користио малокалибарску пушку?

СВЕДОК "2": Да, тада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Све што је убио, убио је из малокалибарске пушке?

СВЕДОК "2": Да. А 28. је искористио три метка, у пиштољу је имао само три метка. Убио је рањеног Фарида Хациавдића, пуцао је Куршумовић Исмаилу из пиштоља и не сећам се више и убио је исто Куршумовић Исмаила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И овај Алмир, мали Алмир је показао на овог Окановића и онда су њега извели, а да ли је Алмир, када су њега извели, реаговао нешто на то, када су извели Окановића?

СВЕДОК "2": Не, није реаговао. Он је био, рекао сам Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричао је да је хтео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је пре, а један сведок други каже, да је нешто друго говорио када је изашао Окановић.

СВЕДОК "2": То не знам, да је некеме говорио, мени није ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је говорио, издао сам комшију?

СВЕДОК "2": Не, то нисам ја чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У једном тренутку сте рекли, они увек дођу, а мене интересује, када су долазили да вас малтретирају тамо?

СВЕДОК "2": Када су хтели.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је најчешће било?

СВЕДОК "2": Углавном ноћ је била, можда и после поноћи, до ујутру. Некада су тукли од поноћи, не знам, па до ујутру, до једанаест сати.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су ту међу заточеним у Челопеку били неки бивши фудбалери?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су њих нешто малтретирани посебно?

СВЕДОК "2": Овоме једном су бутину разрезали ножем. Дуждо је био исто фудбалер, њега је баш, Дуждо то је Алифендић Ахмет, њега је баш по надимку Дуждо тражио један не знам ко је, његов радни колега. Он је био се сакрио иза бине, онда је изашао и овај га је ударио преко зуба и рекао, ето сада причај и даље. Шта, не знам, шта је било између њих.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е сада да каже ово после 28., да ли сте ви некеме протествовали, да ли сте указивали шта се дешава?

СВЕДОК "2": 28.?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: 28. је упао овај Репић и побио људе, колико је убио, да ли сте ви после тога нешто протествовали, код некога?

СВЕДОК "2": Нисмо, шта смо ми могли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, да ли сте, питам?

СВЕДОК "2": Па, јесмо, тражили смо људе, звали смо, помозите, не знам, неко је бацао, рекао сам, завоје, неко је, шта ја знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Стражарима и тако?

СВЕДОК "2": Стражари су били онако, не знам под каквим су, ја сам био рањен, у несвести сам био и то нисам имао контакт са стражарима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Јуче смо од сведока чули да је у Табацима неколико људи убијено. Да ли Ви знате нешто о томе?

СВЕДОК "2": Да, знам, превезени су камионом мог оца из Табака и то су Табаци између Дивича и Зворника, можда једно пет, шест кућа. Убијено је пет људи, отац и два сина и двојица им комшија.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Жућа има везе са тим или неко други, да ли знате ко је?

СВЕДОК "2": То не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Која група?

СВЕДОК "2": Не знам која.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте помињали да су неки људи који су остали када сте ви 27. маја отишли из Дивича, да они који су остали нису живи, односно да су неки ексхумирани, а неки још увек, судбина им је непозната. Шта је било, да ли су сви они били у Дивичу и да ли је, на пример, шта је било са Капичић Мухаремом?

СВЕДОК "2": Нису, Капичић Мухарем је био возач Хитне помоћи у болници Зворник. Он је остао када су упали Аркановци, заузели Зворник, он је остао у Зворнику у болници. Шта је са њим, ексхумиран није, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Када су 10. јуна, када је био овај први масовни и када су ови отишли са овом петорицом за истоварање тела, колико је прошло када су се стражари уопште, неко од стражара ушао унутра или шта се онда догађа када су тела покупљена и изнешена напоље и ови сада камионом отишли? Да ли стражари улазе унутра?

СВЕДОК "2": Не сећам се тога.

НАТАША КАНДИЋ: А 28. јуна?

СВЕДОК "2": 28. јуна, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека реакција стражара да дођу, да кажу, Боже, шта се то уради, јел неко некада тако ушао, па да се нешто згрануо, то Вас пита пуномоћник?

СВЕДОК "2": Каже да је овај долазио онај први што је рекао, неће вам више нико никада ући, нису улазили два, три дана, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када се деси овако нешто, да ли се десило, имали смо једног сведока који је рекао да је ушао неки и да је рекао да, када је видео шта је ту било, да је био јако?

СВЕДОК "2": Па, вероватно је ушао неко нормалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да је неко нормалан ушао, да се нешто ту'

СВЕДОК "2": Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су стражари видели да ту има рањених, тешко рањених?

СВЕДОК "2": Не знам како да Вам, нико није улазио. Ови уђу, онда они изађу, закључају врата. Да ли шта после констатују, како, ја не знам шта је се дешавало после.

НАТАША КАНДИЋ: Када је та група рањеника изведена из Суда за прекршаје, када су отишли наводно нешто да раде, да ли у вези са њиховим нестанком, невраћањем, да ли сте са неким од стражара разговарали, са овим сведоком «П» или са неким, да ли сте причали?

СВЕДОК "2": Нисам тамо, рекао сам да је Драган Мали, како смо га ми звали, рекао, твоји су отишли у размену, ти остао овде. Он ми је практично рекао да су они отишли у размену.

НАТАША КАНДИЋ: Нама је сведок «П» овде рекао да је он истог дана слушао вести на београдској телевизији и да је схватио да вест о некој терористичкој групи

је заправо, има везе са овом групом и схватио је и закључио да су они заправо убијени. Да ли је некада нешто рекао?

СВЕДОК "2": Ја нисам имао прилике слушати ни вести, нисам имао прилику ни јести како треба.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок «П» некада нешто рекао у вези са тим?

СВЕДОК "2": Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате, пуно пута сте као и остали, бројали колико је убијено. Да ли имате тај неки податак, колико је, значи, отпочетка убијено, укључујући и оне у селу, у Дивичу који су остали, Челопек и на крају ови који су изведени у униформама?

СВЕДОК "2": Само да, негде око 97 људи нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једно питање. Да ли знате шта је било са Атлић Хасаном?

СВЕДОК "2": Атлић Хасан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "2": Убијен је исто 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК "2": То нисам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте га видели након што је убијен, док је лежао, да ли је имао ране од ножа или од пиштоља или, да ли се сећате?

СВЕДОК "2": Они су сви били један преко другог, на камари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како је страдао?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате да је неко за време боравка у Дому умро, да није био рањен, да је нешто од страха или напрасна смрт, или срце, или шта било, друго нешто?

СВЕДОК "2": Чуо сам после пуцњаве, 28., да двојица нису имали никакве ране, да им је срце пукло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мртви били?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК "2": То је Џихић Шемсудин и Ефендић Алија. Ја нисам видео, али сам чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте'

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били људи старији или?

СВЕДОК "2": Џихић Шемсудин је био моје годиште, значи имао је 25 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И умро'

СВЕДОК "2": А Ефендић Алија је био 64., значи имао је 27, 28 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно питање, нешто ми је ту остало нејасно. Ви сте говорили како Вам је Торо, како се Торо обраћа Вама везано за пет хиљада марака, ево овај ми је обећао пет хиљада марака, има ли још кога да да, да се спасе, па рекосте да је неки Нурија тада рекао како има пријатеља Србина који ће му дати паре, да су га извели и да се никада није вратио? Ја сам записао Нурија, нисам записао презиме. О коме се ради?

СВЕДОК "2": Бикић Нурија, отац Дамира Бикића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је. А то Вас опет питам, због тога што имамо исто један извештај вође смене страже, али сада за 11.06., значи оно малопре што смо причали, то је био 10., а ово је за 11.06. Каже, за време страже од 14 до 22 сата, поред нормалног рада, дошло је до одвођења затвореника из затвора на саслушање и то Бикић Нурију, одвели су га неки Репић? То би сада било, према овоме, према овој констатацији тог вође смене, страже то је било 11.06.?

СВЕДОК "2": Не знам ја датум који је био, али знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И да је то неки Репић, а не Торо?

СВЕДОК "2": Да је он обећао Тори и он је рекао некоме да га води у село то, код тог човека, да га одведе и да узме те паре и више се није вратио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли био тада, је ли био Репић тада тамо?

СВЕДОК "2": Када?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада када је ова прича везано за Тора који од Вас тражи, који показује на Вас?

СВЕДОК "2": Па, били су сви тада. Тада су били, масовно су ударили, ко је кога стигао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер, видите, за 10.06. је констатовано оно што је констатовано, како је 17 људи изведено и Ви кажете, то је лаж, уствари побијено је 15 људи?

СВЕДОК "2": Побито је 10, што сам ја видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, 10 плус оно 5 који су одведени.

СВЕДОК "2": Пет је одведено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одведено да утоваре и нису се више вратили, значи, то је 15 укупно људи том приликом нестало, то је 10.06. Ово је сада 11.06., значи, други дан, прича од другог дана?

СВЕДОК "2": Да ли други дан, ја не знам. Чим оно се не слаже 17, ја не знам да ли се и то слаже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ја сам мислио, лично иначе сматрам да овакав начин рада и саслушања сведока у многоме иде на штету окривљених. Мислио сам из протеста, заиста, да не постављам питања овом сведоку, међутим, имајући у виду у каквом се стању човек налази и шта је све преживео, ипак ћу му поставити та питања, да не би човек поново долазио. А ево зашто. Ми имамо, значи, достављене су нам изјаве саслушаних сведока код надлежног органа, у Кантоналном тужилаштву, између осталог и овог сведока. Дрasticне су разлике у исказима који су дати тада и данас. Ми смо сада ускраћени да расчистимо шта је права истина, да ли то, да ли оно, да ли ова трећа верзија, а управо на околности препознавања лица, на околности догађаја, на околности следа догађаја. Ја разумем чињеницу да је овај сведок преживео заиста тешке тренутке и драме, али у оним деловима где није било тако драматично, где није било тако драматично, такође се појављују драстичне разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила, примедба мени или законодавцу за члан 504-ј у погледу коришћења доказа?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Примедба комплетно, ја сам Вам скренуо пажњу да ми се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав је закон, да то не можемо да користимо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Неки дан сам скренуо пажњу да ми се чини да се несрећа ових људи злоупотребљава тако што стално имамо нека нова сазнања која су потпуно контрадикторна оним ранијим, али, ево, покушаћу да пар неких ствари расчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја не знам, да ли Ви спорите да је овај човек био тамо?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не спорим то, ја сам јасно Вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми можемо сада да имамо од било које странке предлог да се саслуша свих сто преживелих и да ли то значи да због тога што нису у истрази до сада били предложени, испитани, не треба да одлучујемо о том предлогу или да мењамо законе? Ја нисам схватила примедбу већу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја говорим о разликама, драматичним разликама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та примедба нема везе са нама.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чини ми се да веће олако преко тога прелази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није да прелази, него не користи, ми користимо предлог да се саслуша човек за кога се тврди да је тамо био. Ако Ви имате неку примедбу на то и сматрате да човек није био тамо, изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, ево имам, колегинице, хоћете да кренемо с краја, мислио сам отпочетка да поставим пар питања, кратких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како год желите, изволите питања.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Лице са надимком Марко Павловић, описао је сведок ту особу висине 180 цм, витку, лепушкастог лица, ни округлог нити шпицастог, то је било пре три дана. Да ли Марко Павловић одговара таквом опису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас или пре четрнаест година?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, пре четрнаест година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре четрнаест година?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: 180, ево, опис, ја Вам читам, да ли смо расчистили ту ствар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел мене питате?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мене саслушавате.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, ја кажем.

СВЕДОК "2": Па, питајте мене, зашто мене не питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте сведока, питање изволите, предочите Ви, мислим, ја стварно, ваљда ће и неко други нешто да пита, не морам само ја.

СВЕДОК "2": Шта смо ми били? Ми смо били само мишеви. Мени је изгледао и онај патуљак огроман, ако по томе. Па, они су се тако, он се тако представио да се звао, јел сам признао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сведок ни данас рекао са сигурношћу да је то тај човек. Он је рекао, значи, то би био тај.

СВЕДОК "2": Он је мени изгледао огроман, сваки од њих, ја сам био мали миш.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте помињали да сте били тамо, овај, у Дивичу на неким стражама.

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете рећи, где су те страже биле и до када су биле постављене?

СВЕДОК "2": Где су биле, од када и до када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, када сте држали стражу у односу на место, пошто је место онако, знамо ону конфигурацију.

СВЕДОК "2": Да, полуострво. Да, прво су биле страже пред џамијом тај месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у месту?

СВЕДОК "2": У месецу марту. После када је Зворник пао, страже су биле према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ван, значи?

СВЕДОК "2": Не, унутра у нашем месту, пре хидроцентрале, има хидроцентрала, данас има можда од педесет до сто метара. Ми смо били кроз у нашем том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том потезу?

СВЕДОК "2": Да, били смо горе више, на једном брду, Млађевац се зове. То је мање брдо, исто је више гробља нашег. Стража је била у хотелу «Видиковцу», мењала се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било и по тим шумама околним?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете рећи, до када је то отприлике било, до ког датума?

СВЕДОК "2": До ког датума?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да.

СВЕДОК "2": Било је до 26.04. Зашто, јел ми нисмо имали право да се бранимо?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, није због тога, не полемишем ја са Вама.

СВЕДОК "2": Зашто ме провоцирате, човече. Ми нисмо имали право, јел?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте, Ви сте рекли да сте били наоружани са аутоматском пушком?

СВЕДОК "2": Полуаутоматском пушком коју сам добио од полиције, јер је она остала српска полиција се одвојила у Каракај, полуаутоматска пушка која је била конзервирана и неупотребљена.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, ко је од Ваших ближих и да ли је неко страдао у овим догађајима ту у Зворнику, у Челопеку?

СВЕДОК "2": Страдало ми је амиџића, страдало ми је рођака, страдао сам ја, мој брат је страдао, мој отац је страдао, психички, физички.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, мислим, да ли је смртно неко страдао?

СВЕДОК "2": Смртно?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пезеровића нема?

СВЕДОК "2": Пезеровићи сви, Заим Пезеровић, Пезеровић Енвер, Пезеровић Смаил, Хациавдић, исто су ми сви рођаци, Пашићи, Тухчићи сви.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли када сте дошли ту у зграду «Новог извора» да је сутрадан одведено једанаест људи, десет су тражили, али одведено је једанаест.

СВЕДОК "2": Отишло, пријавило се добровољно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да раде'

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, да ли су ови, набројали сте четири ова Тухчића, је ли тако?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесу то Ваши рођаци?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Између осталог рекли сте да је сутрадан, на питање члана већа, да је сутрадан или прекосутра, након дан, два, Брано Грујић поново дошао тамо у ту просторију?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли бисте могли мало детаљније да нам то опишете, у које доба дана, са ким је био, како је био обучен?

СВЕДОК "2": Како је био? Био је обучен, у цивилки је био. Први пут је био у војној. Други пут је био у цивилки. Рекли смо му, пошто је са многим Дивичанима био и пријатељ и шта ја знам, знали су се, господине Грујићу, јуче су одвели једанаест људи, нико се није вратио. Синоћ су покушали неки да уђу да нас бију, да воде. Он је рекао, нема проблема, ја ћу вас пребацити на безбедније место. Није рекао ни Челопек, ни ово, ни оно, само је рекао, на безбедније место.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли, на питање члана већа, да нисте били сигурни да ли зна он о томе, јер сте му ви то саопштили?

СВЕДОК "2": Ових једанаест да су?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да*

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А који је његов разлог био да он дође ту?

СВЕДОК "2": Не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Видите, овде је саслушано много сведока на те околности. Први сведок који је ту чињеницу изнео, да је Брано Грујић сутрадан долазио, то сте Ви.

СВЕДОК "2": Ја?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да. Да ли је Вама можда неко сугерисао да Ви кажете да је Брано Грујић сутрадан долазио, на ове околности, у међувремену док сте боравили ових пет дана?

СВЕДОК "2": Ја само говорим што сам чуо и видео. Оно што сам видео, ја сам видео и не може, и чуо, лично својим ушима, то, у то сам сигуран, а ово што је неко рекао, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас упозорила ако сте чули од некога, да кажете.

СВЕДОК "2": Не, то сам чуо ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај други долазак Бране Грујића, то сте видели Ви?

СВЕДОК "2": Видео и чуо својим ушима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислим, не чули од других, него Ви лично?

СВЕДОК "2": Не туђим ушима, већ својим ушима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што бранилац пита, да ли Вам је неко сада ових дана овде нешто сугерисао и тако даље, добро.

СВЕДОК "2": Разумем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Пре два, три дана, када смо били тамо на том препознавању, сви смо били, Ви сте јасно у том записнику, што Вам је и колегиница добро приметила и предочавала тај део записника, рекли да за надимак Босанац се не сећате да сте га чули у Челопеку. Касније сте рекли да је био тај један инцидент, да Вас је лице под тим надимком ударило и рекли сте да сте видели њега ту једном, да се нешто није истицао по неким злоделима и да га више нисте видели?

СВЕДОК "2": Да, ако је то тај, њега су звали Босанац и ја мислим, тај мене што је ударио. Ако су њега звали Босанац, ја се не сећам да сам га виђао, а могуће да је био, не могу рећи да, јер сам Вам рекао, јер сте схватили каква је била ситуација. Ја не могу рећи ни да није био, ја не знам јел био.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Видите, Драгићевић Драгутин овде присутни коме је вештачки додат надимак Босанац, он каже да тај надимак није имао, да се зове Драги, то је рекао у истрази, када му је истражни судија узимао податке. Он се зове Драгићевић Драгутин, звани Драги. Да ли Ви дозвољавате могућност, обзиром да кажете да тог човека нисте видели, да то није лице под тим надимком Босанац?

СВЕДОК "2": Овај?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Које је Вас ударило?

СВЕДОК "2": Овај?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да?

СВЕДОК "2": Ја не знам сада да ли је он или није. Ако се он одазива надимком Босанац, онда је он, не знам, ја не могу му сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада када Вас је тај ударио, да ли га је неко тада назвао, еј, Босанац, како сте Ви закључили, пошто нисте сигурни, а и нисте га познали међу овим нашим оптуженима, како Ви претпостављате да је то Босанац, на основу неког што Вам је неко казао или што га је неко назвао у том моменту или касније? Ако ја могу да Вам појасним.

СВЕДОК "2": Не сећам се, то је било стварно нешто ситно за мене, толико се тога не сећам, није ми остало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та особа што Вас је ударила, није Вам у памћењу да сте видели да је нешто урадио, Ви лично?

СВЕДОК "2": Да, можда и јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми Вас сада питамо.

СВЕДОК "2": Ја лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да је био ту или да је радио нешто?

СВЕДОК "2": Нисам лично видео да је урадио нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да је био?

СВЕДОК "2": Да је био, нисам ни у то сигуран, где смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, значи, сигурни ни да је био, нити да је урадио?

СВЕДОК "2": Јер је више догађаја се увек догађало, ја сам био окренут случајно негде на другу страну, неко на другу, неко на трећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу покушати да будем кратак, пошто ми је мало времена и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има времена.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Знам, али ипак ћу покушати да будем кратак. Само ме интересује, за овог сведока, да ли може да објасни, обзиром да се вратио 2002. године у Дивич, да ли је пре него што је дошао у Дивич имао контакте са својим мештанима, рођацима из Дивича и да ли му је неко рекао да су истражитељи Хашког трибунала разговарали поводом тог догађаја са његовим мештанима или рођацима, да се води некакав поступак, саслушање у Сарајеву и уопште, да формулишем кроз једно питање, уопште, како је дошло до тога да дође у Тузлу и даје исказ поводом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ко је Вас звао у Тузлу, како је то било?

СВЕДОК "2": Звао ме је кантонални тужилац, јер сам ја једини који је преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас нашли, да ли знате?

СВЕДОК "2": Лако, нашли су, дошли на Дивич, Дивич је мали, био је тај и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вас нико никада из Хага није тражио?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико сам разумео, сведок је боравио у Немачкој или?

СВЕДОК "2": У Аустрији.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У Аустрији, добро, извињавам се. Да ли је, поменуо је ефендију Јахића. Да ли је чуо да је ефендија Јахић написао неку књигу поводом догађаја у Челопеку, мислим да се зове «Од логора до смрти», «Од логора до слободе»?

СВЕДОК "2": Да, да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је читао ту књигу?

СВЕДОК "2": Не. Јесам, али.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли га није интересовало шта пише у тој књизи?

СВЕДОК "2": Па, знам све шта пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или не?

СВЕДОК "2": Знам све шта пише. Нисам, шта ћу читати, још више, ја сваки пут када кроз ово пролазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте читали, јер знате шта се десило?

СВЕДОК "2": Да, то нек чита онај ко није био ту, нека види шта се десило.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је објаснио да је свако од њих правио неке своје белешке усмене, писмене, па су нешто ту упоређивали о догађајима и учиниоцима. Да ли зна да је направљен некакав списак са тим редоследом догађаја, ко је убијен, ко је кога убио, да ли му је то познато?

СВЕДОК "2": Да ли је неко направио?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је направљен такав некакав списак, односно подсетник или не знам ни ја како да то назовем?

СВЕДОК "2": Мислите, да ли је неко за нас све направио тај списак и да ли смо ми направили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли сте ви између себе правили списак после свих догађања?

СВЕДОК "2": Свако је имао код себе тај списак, сам прави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви нешто писали?

СВЕДОК "2": Дајте мени сат времена, направићу га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада у реду, него раније, да ли сте Ви у току свих ових година, Ви лично за себе направили списак, који су умрли, који су?

СВЕДОК "2": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте неком тај списак давали?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некада имали у рукама неки списак где пише, ово урадио Торо, ово Зокс, ово?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко такав списак по Вашем сазнању направио?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли су сведоци под псеудонимом «1» и псеудонимом "3" његови рођаци, мислим, ближи, даљи?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли му је у међувремену, пошто су сведочили пре њега, да ли је разговарао са тим сведоцима о предмету сведочења?

СВЕДОК "2": Разговали смо, зашто.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Они су Вам пренели шта су они рекли.

СВЕДОК "2": Па, имам ја, ја сам још, знам шта се десило, не може он мени пренети оно што је он видео. Он је видео нешто друго, ја сам видео нешто друго.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок под псеудонимом «1» описујући један догађај спуштања низ отвор за, у тој сали, ја не знам за шта је то служило, тај отвор, вероватно за снимање, пројекцију филмова, описује да је био Кобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам га питала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, знам да сте га питали, знам да сте га питали, али моје, нисам завршио питање. Видим да сведок носи наочаре, па бих хтео да питам, која је диоптрија, у то време да ли је имао наочаре у тој сали?

СВЕДОК "2": Нисам пре носио наочаре, пре рата. Од последица рата носим наочаре.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам разумео ово последње, после рата носи наочаре.

СВЕДОК "2": Нисам носио наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време није носио наочаре.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није имао проблема са видом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: На питање пуномоћника оштећеног, колеге Тодоровића о неким фудбалерима који су тамо били, ако сам ја то добро чуо, каже, нисам добро чуо како је надимак, Дужбо или тако нешто, каже, извео га је његов колега, па га ударио преко зуба, рекавши му нешто, да више не причаш. Е, сада, који је то колега? Да ли је то неко од стражара или?

СВЕДОК "2": Неки његов радни колега. Они су се пре рата препуцавали, шта ја знам шта је између њих било, углавном, ударио га преко зуба и рекао, ето, сада причај.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мене занима то, да ли је то неко од стражара или ко је тај?

СВЕДОК "2": Не, не, није од стражара.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Него?

СВЕДОК "2": Неки његов радни колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Од вас заточен неки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, неко са стране ко је дошао, а не припада овим оптуженима, овој групи.

СВЕДОК "2": Али, ја га не знам ко је, али знам да је радио са њим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је рекао да је увек долазило десет до петнаест лица који су малтретирали.

СВЕДОК "2": Не баш увек.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Погледајте кроз транскрипт, рекао је.

СВЕДОК "2": Не увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда, ја нисам чула, добро видећемо.

СВЕДОК "2": Увек када су туче биле између 10. и овог 28. увек је било десет, петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Група која долази?

СВЕДОК "2": Не, ја сам и рекао сам на две, три групе сам их некако, јер су, када су долазили по групама својим били су на пример Репић, Лопов, увек су били заједно. Увек је било још неких које не знам, који се нису истицали толико. Био је Торо. Он је долазио, некада је долазио и сам, некада је долазио са неколико људи. Зокс је био, долазио је са Пуфтом, долазио је са још неколико људи које ја не знам и тако и

некада су били сви заједно, када су била та премлаћивања, сви су, углавном је било десетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Бајрам?

СВЕДОК "2": За Бајрам је било Репић, Лопов, Пуфта и још је било неколико који су држали неке пушкомитраљезе на улазу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Зокс и Торо?

СВЕДОК "2": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је рекао да се не сећа за њих двојицу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ово питам због тога што углавном говори, у свим догађајима, наводи лица која су овде оптужена и са изузетком Репића и Пуфте. Хоћу да кажем, да ако долази десет, петнаест људи, да ли се то, описујући догађаје, сада се указује само на лица која су оптужена или се тих других не сећа?

СВЕДОК "2": Није, ја што се сећам, ту су Торо, Зокс и Лопов, не знам друга лица. Нама нису долазила друга лица, овога момка црног се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али пита бранилац, ако кажете долази њих десет, петнаест, који су ти остали десет?

СВЕДОК "2": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте ове? Јесу и ти други имали надимке или ословљавали?

СВЕДОК "2": Не знам, ови су били упечатљиви, били су, такорећи, сваки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, шта су ови други радили?

СВЕДОК "2": Они су као неко њихово обезбеђење, нешто, не знам који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ти нису тукли или су и ти тукли?

СВЕДОК "2": Не знам који су, да ли су тукли кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упамтили још неки надимак, а да га нема овде, да се не спомиње овде у судници?

СВЕДОК "2": Упамтио сам Кобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кобра, рекли сте Ђовани?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се помиње још овако неки надимак?

СВЕДОК "2": Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Зоран, један сведок каже, био је и неки Зоран долазио?

СВЕДОК "2": Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Зока, Пиварски, јесте чули тај?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, Нишки, Робе'

СВЕДОК "2": Да, Нишки и Робе, они су само први пут били, никога нису ни одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки још надимак Вам није?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је у међувремену од давања изјаве у Тузли, скратићу још само једно питање, од давања изјаве у Тузли, да ли је са сведоком или са неким од других позваних сведока, да је њему познато, са њима разговарао поводом овог догађаја и поводом сведочења у Београду, да будем директан, неко из Сарајева, неки адвокат из Сарајева?

СВЕДОК "2": Са мном, не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли знате, са неким другим?

СВЕДОК "2": Није ми то познато.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно питање. Сведок је, Ви сте га упозорили, оно што је видео да одвоји од онога што је чуо од других. Ја ћу само да

поновим питање, мада је то одговорио, да ли је сведок лично видео да је Торо некога убио?

СВЕДОК "2": Нисам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда онај Ејуб је умро? Кажете, он га ударио?

СВЕДОК "2": Ударац, али он је изумро, да ли је човек, шта ја знам, да ли је могао бити спасен да је имао лекарску негу. Он је био у коми, четири дана, Торо га је ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Када је сведок спомињао долазак Нишког, рекао је да је то било само једном. Да ли је тада било неког малтретирања, туче и осталих ствари?

СВЕДОК "2": Па, било је, не знам, овога су истукли што су му нашли паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је као сакрио под туђе?

СВЕДОК "2": Да, и овог једнога старијег што је заборавио чешаљ да извади или марамицу, не знам, једног старијег је ударао по глави и тако.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Колико је људи ту било са Нишким?

СВЕДОК "2": Било их је сигурно седам, осам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Јел то била оружана формација?

СВЕДОК "2": Да, да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Када је Зокс први пут дошао и рекао, представио се, практично као Капетан, да ли се радило о неком чину или је једноставно то био надимак само?

СВЕДОК "2": Не знам шта мислите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је имао чинове, да ли Ви знате, неке ознаке на униформи?

СВЕДОК "2": Не сећам се да је имао, само је рекао, ја сам Капетан Зокс, побио сам хиљаду Хрвата у Вуковару, хиљаду усташа, да знате ко сам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: А ови остали што су долазили, да ли су имали неке ознаке и чинове?

СВЕДОК "2": Не, не сећам се.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли се сећате од наоружања, помињали сте пиштољ, револвер, још нешто, шта су имали од оружја са собом?

СВЕДОК "2": На неког одређеног или?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Па, ова група коју сте помињали, значи, Торо, Зокс, Лопов?

СВЕДОК "2": Торо је увек имао пиштољ са собом, Пуфта је увек имао нож огроман нож, то је било сечиво можда тридесет центата, не знам шта је било. Углавном су имали пиштоље, ножеве о појасу, малокалибарка, аутоматске.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Тај први пут када су долазили, да ли је био Репић са њима?

СВЕДОК "2": Са Зоксом?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Када сте први пут видели Репића?

СВЕДОК "2": Да ли дан пре или онај исти дан, сада нисам сигуран.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли знате, како се зове Репић?

СВЕДОК "2": Накнадно сам сазнао.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли знате, шта је са њим?

СВЕДОК "2": Знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Везано за догађај са извођењем Капичића и Алихоџић Раме и захтева Сакибу Капичићу да скупи две хиљаде марака, јел успео он то да учини, да скупи паре?

СВЕДОК "2": Јесте, скупио је неке паре, а неко нас је посматрао кроз онај, а Халиловић Неџад је говорио, немојте све давати, када нас пусте, да имамо. Неко је то све чуо и опет су долазили и више пута су долазили, само су новац тражили. Чак су рашивали у панталона ово.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Јесте предали неке те паре?

СВЕДОК "2": Предали.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Које?

СВЕДОК "2": Сигуран нисам, не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Везано за извођење, можда је ту и било питања, Окановић Омера и Мустафић Алије, било је других прича о начину на који је то све било. Конкретно, за стражу да их је убила.

СВЕДОК "2": Да је?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да су стражари њих, односно пуцали за њима и викали, да су пробали да беже.

СВЕДОК "2": Не знам ко је пуцао, знам ко их је извео, а пуцао ко је, ја не знам. Шта се дешавало у дворишту Дома културе, ја не знам. Чак и неке догађаје унутра нисам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Кренули смо да разјашњавамо неке околности, али сада то морамо подробније да учинимо, а везано за спомињање другог Зокса. Први пут се тај други Зокс помиње у поступку, па те околности морамо разјаснити. Пошто сте поменули да је било два Зокса, да ли можда знате?

СВЕДОК "2": Ја знам једног Зокса, неко више да је било два, а ја знам једног.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли сте још неке људе под надимком Зокс, невезано за ратна дејства, знали?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Рекли сте за тог другог Зокса да је из Малог Зворника. Да ли Ви знате тог човека?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли знате, како се зове?

СВЕДОК "2": Тако сам чуо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је од других чуо да има неки други Зокс?

СВЕДОК "2": Неки други Зокс и брат му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала, да ли сте сигурни да је овај човек о коме Ви причате, оно што је урадио, да је то тај, а да није неко кога Ви не знате?

СВЕДОК "2": Да, то је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је рекао, да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, али, када сте чули за тог другог Зокса из Малог Зворника? Да ли у време ратних дејстава или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, док сте били у Дому причали ови међу вама?

СВЕДОК "2": Није нико, можда је неко причао, ја нисам чуо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви да сте чули док сте ту били?

СВЕДОК "2": Ја нисам чуо, не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Па, када сте онда чули, када кажете да сте чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут чули да има још неки Зокс из Малог Зворника?

СВЕДОК "2": То је после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо, зато што и бранилац основано пита, зато што одбрана оптуженог Кораћ Ивана, који има надимак Зокс.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не морате објашњавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да предочим. Он каже да је постојао неки други и он тврди да он уопште никада није ушао у тај Дом културе?

СВЕДОК "2": То је тај Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК "2": Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај у судници?

СВЕДОК "2": Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас зато питам.

СВЕДОК "2": Само што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сада чујемо, био је и неки други?

СВЕДОК "2": Црна коса му била, био је до 25 година, није више имао, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ја мислим да сведок није тврдио да он зна другог Зокса.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Па, ја тако и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чуо.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ја питам, да ли је чуо и када је чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је рекао да не зна другог Зокса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је претходно рекао да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо га од кога је чуо и када је чуо да постоји неки други, а ја сам разјаснила да он каже, да он тог другог не зна и да оно што је причао да је урадио, урадио је овај кога он зна.

СВЕДОК "2": Нађите тог другог.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Оно што је чуо и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам да ли су два Зокса улазила, рекао је, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада питамо који је тај други Зокс човека који каже да не зна другог Зокса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питамо, када је чуо да постоји и други, ето то?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: У свом исказу је поменуо, а то морам да питам, за брата од тог Зокса из Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били код судије, када сте препознавали, да има неког брата.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Данас је рекао да се ради о брату тог другог Зокса из Малог Зворника.

СВЕДОК "2": Не, ја сам рекао како је изгледао овај Зокс, ево имате то. А да су други неки говорили да је долазио и неки Зокс из Малог Зворника који је био шегрт код Заима Пезеровића, аутомеханичара и његов брат. Ја их не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не знате?

СВЕДОК "2": Не, не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли знате, како изгледају?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Па, како је онда могуће да помешате, да нисте сигурни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он помешао.

СВЕДОК "2": Ништа ја нисам помешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна другог.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Молим Вас да прочитате записник о препознавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитала сам већ.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Морам опет да предочим, значи, за овог Зокса нисам сигуран или се то односи на његовог брата. Ја сада постављам питање, како, у чему се он буну код препознавања између човека кога зна и између човека кога никада није видео?

СВЕДОК "2": Не, ја сам чуо да има неки други, плави Зокс. Ја знам за Зокса који је био црн и који је нама долазио, а ко је плавог видео, питајте њега, ја га нисам видео, не сећам се. Ја знам за црног Зокса.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Значи, на страни 4. постоји дилема сведока између оног што је описао, али није сигуран да ли је то овај други, сада каже, није јасно, како може да прави поређење са нечим што не зна.

СВЕДОК "2": У чему нисам сигуран?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Па, тако сте Ви рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте код истражног судије ове недеље, на његов захтев описивали Зокса, Ви кажете, рекли сте, особа висока око 175 цм, мршав, старости око 25, 26 година, црног дугуљастог лица, мада изјављује да није потпуно сигуран да ли се то односи баш на Зокса или на његовог брата, јер је чуо да је наводно и Зоксов брат био тамо у Челопеку?

СВЕДОК "2": Ја сам рекао, ја знам црног Зокса и то што сам описао, а неки други тврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био и други?

СВЕДОК "2": Да је био и неки плави Зокс, то сам ја рекао, ово уопште ја нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Челопеку, не у Челопеку, него да је постојао?

СВЕДОК "2": Да постоји, да постоји неки плави, ја га не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Управо тако тврде да постоји плави, али управо и тврде да је плави долазио и сви остали сведоци истичу да је лице Зокс изразито плаво, бледо у лицу, тако да постављам питање, како објашњава то да су сви остали сведоци који су били на препознавању рекли да се ради о плавом човеку, а он тврди да се ради о црном?

СВЕДОК "2": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је његов исказ, имаћемо још сведока, још препознавања. И онај јуче сведок је рекао да је овај, сада, године су у питању.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је у међувремену од препознавања гледао неке слике, неких лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од понедељка?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слике?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, ко је могао да му носи?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не знам. Како објашњава чињеницу да приликом препознавања није препознао никога, а данас је одмах указао са сигурношћу на лице које је овде присутно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никоме слике нисмо дали.

СВЕДОК "2": Како, нисам препознао Тору?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не, не, на препознавању нисте препознали Зокса између осамнаест људи, кога сте данас одмах препознали?

СВЕДОК "2": То је једно те исто питање које се понавља. Не могу ја препознати некога после четрнаест година.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ја питам, како га тај дан нисте препознали, а данас сте одмах указали прстом на њега?

СВЕДОК "2": Знам да се њима суди и знам и сада сам их препознао.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неке нисте?

СВЕДОК "2": Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испада да сте га препознали зато што му се суди, а како друге нисте?

СВЕДОК "2": Не, Тору сам препознао и та група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита бранилац, како сте сада препознали Зокса, а нисте пре неки дан?

СВЕДОК "2": Он ми је, шта ја знам, када сам га ближе ја, када сам препознавао ликове тамо, прозорчић мали, увек ми је била сена од некога на том прозору и нисам могао, како ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од огледала?

СВЕДОК "2": Да и како ћу препознати некога после четрнаест, петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, препознали сте, то Вас пита бранилац, како?

СВЕДОК "2": Па, не, горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А горе?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите,, сада сте га видели?

СВЕДОК "2": Сада сам га видео изблиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то.

СВЕДОК "2": Без стакла, без ичега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли га је данас познао и по, да кажем, стасу и по висини? Да ли је то био један од елемената препознавања?

СВЕДОК "2": Не знам, не знам зашто мислите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је утисак био везан и за висину и стас, пошто сте се изјашњавали и о томе, како изгледа, каква му је грађа била, да ли отприлике је то нека визија Ваша била када сте га препознали, и висина? И о томе сте се изјашњавали.

СВЕДОК "2": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су оптужени устали, да ли сте га и по стасу препознали или само по лику?

СВЕДОК "2": По лику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По лику?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Реците ми, колико сте Ви високи?

СВЕДОК "2": 171, 172.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро. Немам питања више.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Хтео бих да питам сведока, ја ћу преко Вас питања. Да ли је, пошто је данас често спомињан Синиша Филиповић, како он каже, звани Лопов, имао неке специфичности, особености, осим оног дела где га је описао у записнику о препознавању? Поред тога, значи, да ли је имао неке специфичности на себи Синиша Филиповић?

СВЕДОК "2": Не сећам се.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Знамо шта спада у особене знаке, нећу да набрајам.

СВЕДОК "2": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На лицу нешто специфично, на глави?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркови, брада?

СВЕДОК "2": Није имао бркове, браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Коса, дужина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса?

СВЕДОК "2": Краћа коса је била.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Добро. Да ли је, везано за силазак низ отвор за кинопројекцију, значи, за кино пројектор, био само један силазак од стране неких лица или више силазака?

СВЕДОК "2": То, колико се сећам, само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, само један.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Добро. Затим, поред оног једног покушаја карате ударца или ударца како је рекао сведок, да ли га је још неко, рачунајући ону повреду од метка, да ли га је неко још ударио или мучио?

СВЕДОК "2": Удатао ме је ко је стигао, шутао, ударао.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Да ли му је прилазио Синиша Филиповић, некада, да ли му се обраћао, на било који начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лопов, да ли Вам је Лопов прилазио, нешто да Вам се обрати?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Добро. Рекао је да је припадник неке друге формације извео Енеса Џихића.

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Како зна да то припада некој другој формацији и како зна ко су припадници ове формације?

СВЕДОК "2": Јер је тај био ми непознат. Никада га нисам видео. Први пут сам га видео тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је извео њега?

СВЕДОК "2": Да.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Колико је по његовом запажању, бројала онда ова формација којој се суди?

СВЕДОК "2": Ја не знам јесу ли иста формација. Увек су били Пуфта, Зокс, Лопов, Репић, Торо, онда било је још, био је тај Кобра, било је још неких који нису баш

били пргави, истицали се у томе ударању, били су као неко им обезбеђење, шта ја знам шта су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А исто су са њима долазили?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу били неки ту Зворничани, некада да дођу, локални неки?

СВЕДОК "2": Локални, само онај први пут, када су тражили новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај Робе?

СВЕДОК "2": Робе и још неки су били.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: И да ли је видео да је Лопов, лакше је за објашњавање, некога лишио живота унутар Дома културе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он некога лишио живота?

СВЕДОК "2": Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лопов?

СВЕДОК "2": Лопов? Не.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: И ако ми дозволите, ја бих имао један приговор. Значи, не на Ваш рад, него на квалитет исказа сведока. Ја не спорим објективни аспект овог догађаја, већ спорним један субјективни, субјективни у погледу лица која су осумњичена а и тако, тај субјективни део везано за сећање сведока, јер стварно је неуропсихијатријско психолошки апсурд да неко после четрнаест година, пошто смо чули од сведока данас да није никада давао исказ до сада, четрнаест година, да се овако баш прецизно сећа детаља везано баш за ове окривљене, а никога од осталих лица. Ако су парадирала, као што јесу, многа лица, немогуће је да се не сећа и других. Из тих разлога ће сви ови докази, како и материјална одбрана окривљених, проћи кроз Ваш један критички, аналитички млин, па ћете Ви имати у виду мој приговор, па нека буде близу у транскриптном смислу, близу исказа овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио да су се ови највише истицали и да их је зато памтио.

СВЕДОК "2": Па, зашто нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, како сада не знате ти други шта су радили, кажете дође више њих?

СВЕДОК "2": Па, дође, догађају се више догађаја у једном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неко да нисте описали, да је исто убијао, да је клао, да је нешто тако тешко радио, а да није овде, а да га Ви нисте нама поменули, а да знате, да се сећате?

СВЕДОК "2": Пуфта и Репић и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта и Репић нису овде. Има ли још неки такав да је улазио и радио нешто тако, а да Ви данас из било ког разлога, то не помињете, неки такав догађај?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ја морам да питам још нешто. Да ли га је, осим овог инцидента који је рекао да га је ударио по лицу неко за кога касније говори да се ради, неки Босанац, да ли је окривљени Торо га ударио, њега лично?

СВЕДОК "2": Мене?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да?

СВЕДОК "2": Лично мене? Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Зокс, да ли га је ударио лично?

СВЕДОК "2": Кога, мене?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да?

СВЕДОК "2": Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Лопов, лично Вас да је ударио?

СВЕДОК "2": Не, али.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сада је моје питање, када је рекао, ударао га је ко је стигао?

СВЕДОК "2": Па, ударао је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ко га је то тукао и како то да се не сећа лица која су њега тукла? Ја знам да све патње других боле, али највише боли, они ударци које је лично добио. Како то да се не сећа и не помиње ни једно лице које га је ударило, а то нису окривљени и не наводи те догађаје? Да ли може да објасни?

СВЕДОК "2": Ја нисам толико ни ударан, као остали, који су ударани, који су преживели, они знају ко их је ударио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А и тада када га је ударио, сведок је рекао ко га је ударио, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је једанпут да је добио ударац.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекао је да га је тукао ко је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не њега, ту, не њега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питајте га поново.

СВЕДОК "2": Да, рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Вас тукао ко је стигао?

СВЕДОК "2": Да, али нису то били, то нису били ударци тако јаки, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали пре тог рањавања ноге, озбиљнијег, неке на пример када они изађу, модрице?

СВЕДОК "2": Модрице сам имао по лицу од тог ударца, имао сам једно десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог ударца који сте описали, ко Вам је нанео, јесте Ви имали, они изађу, па сада Ви имате модрице, огреботине, да крвари?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК "2": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни један траг, на пример, када Вас то ударају, кажете, ко стигне?

СВЕДОК "2": Када ударе преко леђа, када удари Пуфта, једино је Пуфта ударио преко леђа са оном, са оним зглобним, жељезним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли, гвозденим? Добро, она полуосовина, да. Јел неко имао пушкомитраљез, да је ушао некада са неким пушкомитраљезом?

СВЕДОК "2": Па, било је у њиховом обезбеђењу, неко је увек стајао на вратима са пушкомитраљезом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел неко од ових које сте помињали по надимцима, да сте Ви видели?

СВЕДОК "2": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Јел имате питања? Изволите. Ево, оптужени Брано Грујић.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан. Госпођо председнице, као што видите, како који сведок долази, тако све лепше и боље је инструисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, молим Вас, питање.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да прикаже бољу причу, управо то хоћу да Вам кажем. Немам питања, али имам примедбу на његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, примедбу.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Човек је говорио тоталну неистину.. Ни једна реч коју је рекао у вези са мном и са мојим именом, није тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада ушли?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Као што видите, све се њихове изјаве разликују, а то се сада полако увећава, све се проширује та њихова сазнања, сваки дан се све неко више сећа нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак. Оптужени Грујић у својој одбрани тврди да он никада није ни промолио главу ни ушао у «Нови извор», док сте тамо боравили, та два, три дана и ево сада Вама то каже у лице. Јесте Ви сигурни да је Брано Грујић ушао, не да ли је он Брано Грујић, него, да ли је Брано Грујић ушао?

СВЕДОК "2": Да, два пута је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га знали пре рата?

СВЕДОК "2": Знао сам га ликом, нисам знао име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила да сте били.

СВЕДОК "2": Нисам био са њим, мислим, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио пре рата, тај Брано Грујић?

СВЕДОК "2": Прво је био неки инспектор у општини, не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "2": Имао је пекару «Црна Гора», коју и данас има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел то тај што је ушао и промолио главу?

СВЕДОК "2": Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тај што је ушао и промолио главу, Ви кажете да је тражио да се потпишете и да је сутра рекао, идете на безбедно место?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај Брано Грујић?

СВЕДОК "2": Тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неки Брано Грујић, инспектор, пекара «Црна Гора»?

СВЕДОК "2": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок каже да је он ушао и само да је рекао, неће вам ни длака фалити, а да није улазио други пут и да није, односно не каже он да није улазио, него да он није чуо и није видео да је он улазио и да је казао да ћете ићи на безбедно место? Шта можете на то да кажете?

СВЕДОК "2": Ја сам то чуо, то сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули те две ствари, да се потпише и да иде на безбедно место?

СВЕДОК "2": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Овај сведок је инструисан и он не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК "2": Ја, ми смо сами себе затворили, тукли и убијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК "2": Иста прича што се понавља од вас стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Питања немам, само желим ставити приговор. Не спорим могућност да су се догађаји како је сведок описао дешавали, али тамо где сам споменут, то је четврти пут да сам обишао једног човека, наводно његовог брата, ја тај учесник у тим догађајима нисам био.

СВЕДОК "2": Нисте били?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам у Дивичу био више пута, али тим путевима, али не тада када сте Ви казали.

СВЕДОК "2": Ја сам био у тој кући, Ви сте дошли у кућу моје тетке, био је доручак, правила је лепиње и рекли сте, правите исте лепиње као моја бака, могу ли узети и јели сте лепиње те.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како могу да Вам кажем, бака ми је умрла 52. године, а ја сам 49. годиште. Друго, немам 55 година, немам 180 цм, немам ништа, нисам витак био никада и то ми је био комплекс у младости.

СВЕДОК "2": Не знам онда, ја Вас, онда је неко други тако носио име, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Павловић?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не спорим шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Славковић Драган. Изволите.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан. Имам више примедби, али ћу само две укратко рећи. Да ли сте Ви лично видели када сам ја тога ударио песницом човека, кажете, или сте чули?

СВЕДОК "2": То сам видео.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ето видите, јуче човек, сведок тврди да је ударен ногом, а не песницом, ево јуче човек који је био сведок.

СВЕДОК "2": Можда се ударили ногом, песницом, ја сам био на степеништу када сте Ви дошли и пуцали Изету Хаџићу у ногу.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не, причам, добро има много тих примедби око тога да сам улазио са Репићем, даље да не набрајам, то исто што сам и ових дана исто рекао, око тога новца исто, да сам ја Вама лично рекао, пет хиљада и тако.

СВЕДОК "2": Тако сте рекли, без икакве намере, овај ми је обећао пет хиљада.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имам на то примедбу.

СВЕДОК "2": Има ли можда неко.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И за тог Нурију, што кажете, драго ми је Крстајићу што је то лепо објаснио, да то нисам га ја, можда, не верујем, лепо је човек рекао да има записник страже, да га је извео Репић.

СВЕДОК "2": Записник страже је да је 17 убијено, а није 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви то схватили, али добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Захваљујем Крстајићу, ето то, око тог новца и око, да то није тачно и волео бих да се тај човек, ако кажете да је жив, да дође и да каже, да је он мени дао пет хиљада марака.

СВЕДОК "2": Он каже да сте га одвели на Дивич и да је извадио из аута свога, ставио у фар предњи новац и да је дао Вама.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није то мени сигурно дао.

СВЕДОК "2": Ја сам то чуо, ја то нисам видео.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није истина.

СВЕДОК "2": Ја сам чуо то.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се то десило? Јел нешто друго истина, да није истина што је рекао за Вас?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, није истина, доста ствари има сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Изета није истина?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја га нисам видео са тим Филиповићем, исто тврдим, никада га нисам видео док нисам тамо ухапшен, са том групом никада нисмо ни имали контакт, мислим, то ће се разјаснити у каснијим ситуацијама и каснији сведоци који ће потврдити, да никада нисмо улазили заједно, Репић, рецимо и ја, а за ове друге не знам. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте пуцали у колено?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не, не, ја то тврдим да нисам, сада.

СВЕДОК "2": Ја сам видео, био метар од њега, метар од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И други сведок је исто то рекао.

СВЕДОК "2": Ја сам метар од њега био.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда су они то помешали мене са неким другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки други Торо, тако да личи на Вас, а они Вас препознали у затвору?

СВЕДОК "2": Увек је неко други био, не знам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја то тврдим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су била два Тора, тако слична?

СВЕДОК "2": Не, он је био, он је био.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више нико нема питања? Добро, хвала. Ја Вам се још једном захваљујем што сте дошли у суд. Можете да идете. Нажалост, имамо једног сведока кога у овој недељи нисмо успели, па ћемо морати следећи пут.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, само, опростите, нисте га питали за одштетни захтев. Ја сам бранилац, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и његово презиме међу овим. Ми смо и друге сведоке питали имајући у виду да сте Ви и озбиљније рањени, да ли Ви истичете одштетни захтев у овом поступку, тражите ли захтев за?

СВЕДОК "2": И морално и материјално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И морално и материјално?

СВЕДОК "2": Надам се да ћете Ви морално то урадити, а материјално, ко ће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Хвала, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија, јел могу једну ствар? Он је иронично рекао једну ствар, па да расчистимо то. Када је стенограм онда не можемо да ценимо. Он је рекао, увек су неки други били, тако је рекао, па, да ли је био неки други Торо, то да питам?

СВЕДОК "2": Па, и у Сарајеву и увек се као Муслимани су сами себе убијали. Увек је и у Сарајеву Муслимани сами себе гранатирани, Муслимани ово. Ми сада сами себе затворили, сами себе тукли, сами себе убијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је то. Хвала Вам.

СВЕДОК "2": Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте питали, колега? Препознавање првог дана, 05., а онда 06., 07., 10. и 11.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Онда не морамо препознавати, одмах да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, ако? Колега, побогу, заиста, то су људи који долазе са стране, мислим, ако сумњате да ми сада то радимо, онда чему? Па, реците, шта се дешава? Све остаје недоречено. Шта се дешава? Како мислите, ајде Ви седите овде и реците, како, смислите, ако ми је лако и ако имате паметније, ви сте, има вас више, све.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само да кажем колегама. Ако смо ми то радили, ако Наташа Кандић то ради, онда би они сви њих препознали тамо. Немојте тако, она неће то да уради, за живу главу, ни за какве паре, ни за шта, па Ви говорите из Ваше перспективе.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колега, не говорим из наше, објективно потпуно говоримо, а узмите, анализирајте исказе, па ћете видети, на који начин се сугерише овим људима и злоупотреба њихова несрећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред ово суђење или у неким круговима?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Док нису доведени ту.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, у 11 сати'

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам рекла, то ће да Вам каже Дилпарић, он ће то да ради, судија Алимпич нам се одмара. Добићете опет, да, у колико сати и све.

НАТАША КАНДИЋ: Ако можете да нам кажете распоред за септембар, мени је страшно важно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датуме?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датуме ћу рећи за септембар, 06., 07., 08. и 27., 28., 29., тако три дана и три дана. Немојте да псујете, Кораћу, то је јако ружно, у судници. Хајде сада да не полемишем са Вама.

НАТАША КАНДИЋ: 28. и 29.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим ја шта он ради, видим шта ради, немојте ту да. Три дана у почетку и на крају, 27., 28. и 29., тако је.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за:

**06., 07., 10. и 11. јули 2006. године,
са почетком у 9,30 часова, судница бр.2.**

Довршено у 15,00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА